

TRIMITAS SKLEIDŽIA NEAIŠKŲ GARSĄ

 Labai jums ačiū, broli Demos. Tai didžiulė privilegija būti ši vakarą čia, šiame krikščionių susirinkime, šioje ledinėje šalyje. Ir prieš kurį laiką aš paskambinau namo ir ten, Šiaurėje, buvo maždaug dvidešimčia laipsnių šilčiau nei čia. Aš tikriausiai atsivežiau tai su savimi. Aš paskubėsiu ir vėl grįšiu ten. Visi augalai nušalo. Ką jūs manote apie tai, Creechy? Tai . . . [Brolis sako: „Šalta“—Red.] Tikrai taip.

² Ir toks laimingas galėdamas ši vakarą susitikti su šiuo puikiu pastoriumi, ir matyti jus visus. Aš buvau čia tik kelias minutes. Atvykau iš Tusono, kur šiandien turėjau vykti. Išvažiavau į Tusoną praėjusį vakarą ir atvykau apie dvi trisdešimt ryto. Ir tuomet prabuvau ten visą dieną. Ir išvykau, tik prieš keletą minučių . . . Na, aš atvykau, spėju, kad buvau čia apie pusantros valandos, kažkas panašaus. Ir todėl aš mažai miegojau. Bet aš pasistengsiu neužmigti čia. Bet mes—mes džiaugiamės būdami čia.

³ Šis berniukas, žaidžiantis su šiais mikrofonais čia. Aš atsisėdau ten gale, ant . . . vienos iš vaikiškų kėdučių. Berniukas priėjo, pažvelgė į mane labai keistai. Aš pasakiau: „Mes vaikai, juk visi galime sėdėti kartu, ar ne?“ Taigi, aš tikrai myliu tuos mažylius.

⁴ Ir tai, o, tai tikrai malonu būti čia ši vakarą, ir turėti aplinkui šią puikią auditoriją. Ir dabar aš tikiuosi, kad brolis Viljamas papasakojo jums viską, ir brolis Rose čia, apie artėjantį suvažiavimą. Manau, kad esate su tuo gerai susipažinę. Bus Ramadoje, iš kart, Verslininkų suvažiavimas. Ir mes tikimės praleisti ten puikų laiką. Brolis Velmer Gardner, nuostabus, galingas oratorius; ir kiti tarnautojai, Oral Roberts ir ten bus daugelis kitų. Ir mes tikimės puikaus laiko Viešpatyje.

⁵ Aš tikiuosi, kad kada nors per tą laiką turėsime toje vietoje išgydymo tarnavimą. M-hm. Aš norėčiau pakviesti brolių Oralą, ir mes susirinksime kartu. Taip, pone. Argi tai nebūtų nuostabu? Tai būtų tikras proveržis, ar ne? Išgydymo tarnavimas, ten Ramadoje, tai būtų nuostabu. Mes . . . Taigi, mes galbūt padarysime tai, žinote. Viešpats galbūt mums parūpins tai, kad turėtume išgydymo tarnavimą. Taigi, mes . . . Keliaujame aplink, iš bažnyčios į bažnyčią, stengdamiesi skleisti gerąją naujieną ir bendrauti vieni su kitais, bei turėti bendravimą visose skirtingose bažnyčiose. Štai kuo mes tikime - kad esame viena Kristuje.

⁶ Aš anądien kalbėjausi su gydytoju. Aš ruošiuosi išvykti į užsienį, ir jums turi atlikti medicininę apžiūrą. Taigi, buvau ten dėl apžiūros. Ir jis paskyrė man vieną iš tų elektromagnetinių . . . Aš . . . Neklauskite manęs, kas tai yra. Ir jis rado kažką keisto. Ir jis grįžo ir negalėjo to suprasti, jis sušaukė gydytojų tarybą, ir jis tiesiog negalėjo to suprasti. Jis atsakė: „Aš niekada anksčiau nesu to matęs“. Ir taigi, jis parodė man tą nuotrauką, kur paprastai yra sąmonė ir jūs turite sąmonę, ir jos yra labai nutolusios viena nuo kitos. Bet jis pastebėjo, kad pas mane jos abi yra kartu. Pasakė: „Jūs tikrai esate keistas žmogus“.

Aš pasakiau: „Aš visada tai žinojau. Visi žino“.

⁷ Pasakė: „Mes dar niekada nebuvo matę nieko panašaus“. Taigi jis pradėjo pasakoti man apie tai.

⁸ Aš tariau: „Na, - pasakiau, - žinote, aš spėju, kad gerasis Viešpats, kai Jis kuria mus, Jis tiesiog padaro mus šiek tiek skirtingus. Mes nesame panašūs vienas į kitą, ir taigi, kartais net elgiamės kitaip nei visi kiti. Bet—bet Jis daro tai Savo . . . Savo Paties būdu. Mes tiesiog įeiname į didelę formavimo mašiną, ir tiesiog sėdėsime ramiai, Jis suformuos mus tokius, kokiais Jis nori, kad mes būtume“.

⁹ Ir aš—aš žinau, kad niekas nenorėtų būti kuo nors kitu, išskyrus tu, kuo jūs esate. Vienintelis dalykas, ko mes visi galime trokšti . . . Po to, kai buvome išgelbėti ir tapome Dievo vaikais, vienintelis dalykas, kurio mes norime, tai tik vaikščioti arčiau kiekvieną dieną. Štai ko mes trokštame - to didingo bendravimo. Kaip tai nuostabu! Ar kada nors susimąstėte, tiesiog ką mes darytume, jei to neturėtume? Kas—kas . . . Jei neturėtume tos didžiosios vilties, glūdinčios mumyse, ką mes darytume?

¹⁰ Vienoje iš bažnyčių, aš pasakiau, ar aš . . . Pirmiausia vienoje vietoje, paskui kitoje, ir visoje šalyje, aš kartais išsakau pastabą, manau, kartais pakartuju tai toje pačioje bažnyčioje. Bet išeidamas iš pastato, kur aš gana stipriai pasakiau apie tuos žmones šiandien, šokančius čia naują šoki, kuri jie turi, jie vadina tvistu ar panašiai. Ir aš pasakiau: „Aš tiesiog nesuprantu, kodėl žmonės nori susilaužyti kojas ir—ir štai taip elgtis“.

¹¹ Taigi, ten buvo vaikinai, maždaug dvidešimt šešerių, dvidešimt septynerių metų, pasitiko mane gale, pasakė: „Vieną minutėlę, pone Branhamai“.

Aš paklausiau: „Taip, pone?“

Jis tarė: „Žinote, jūs tiesiog nesuprantate“.

Aš pasakiau: „Tikiuosi, kad niekada ir nesuprasiu“.

¹² Taigi jis pasakė: „Suprantate, - jis pasakė, - aš suprantu, ką norite pasakyti“. Tarė: „Jūs esate penkiasdešimtmetis vyras. Bet jeigu jūs būtumėte mano amžiaus, būtų kitaip“.

13 Aš pasakiau: „Palaukite minutėlę“. Aš pasakiau: „Aš pamokslavau Evangeliją, kai buvau dešimčia metų jaunesnis už jus. Aš vis dar tikiu ta pačia Evangelija. Aš radau kažką, kas užima vietą, ir teikia daugiau džiaugsmo tarnaujant Viešpačiui, nei visa tai, ką gali pramanyti šėtonas“. Tai... Tai suteikia pasitenkinimą.

14 Žinote, Dovydas kartą pasakė: „Kaip elnias trokšta upelio vandens, taip mano siela trokšta Tave, O Dieve“.

15 Ir jeigu jūs kada nors matėte vieną iš tų gyvūnelių, kai jis—jis yra sužeistas, galbūt šunys sugriebė jį ir išplėšė didelį gabalą iš jo šono, ar panašiai. Jis kraujuoja. Ir, jis, šuo gali sekti jį. Jis ne kaip žmogus. Ir jis gali medžioti tą elnią, nesvarbu, ar jis kraujuoja, ar ne. Ir taigi, vienintelis būdas... Jei tas elnias kraujuoja, vienintelis būdas jam išgyventi - patekti ten, kur yra vanduo. Ir jeigu jis kada nors galės patekti kur yra vandens, jis atsigers to vandens. Tai sustabdys kraujavimą, ir—ir jis galės pasprukti. Jis gana protingas.

16 Bet dabar jūs galite įsivaizduoti, matant vieną iš tų gyvūnelių, sužeistą ir kraujuojantį, ir kaip jo maža galvelė pakelta aukšty, ir pasitelkęs visą savo pojūtį, savo uosle bando nustatyti kur yra vanduo. Tiesiog, jis turi surasti vandenį arba žus. Dabar jam tiesiog tai yra gyvenimas ir mirtis. Jis, tiesiog stengiasi, trokšta užuosti kiekvieną—kiekvieną—kiekvieną menką kvapą, kurį jis tik gali užuosti. Jis turi jį rasti.

17 Taigi, tokiu būdu mes turėtume trokšti Dievo. Suprantate? „Kaip elnias trokšta upelio vandens, taip mano siela trokšta Tave, O Dieve“. Būti kažkur pasislėpus su Juo, tai mano širdies troškimas. Ir aš tikiuosi, kad ši vakarą tai kiekvieno čia esančio troškimas.

18 Ir dabar, vakaras po vakaro, ir man patinka matyti tai. Veidus, kuriuos matai vienoje vietoje, matai juos kitoje. Man—man patinka tai. Jūs parodote savo bendravimą ir išreiškiate tai, dėl ko mes čia esame.

19 Ir, o, aš tikrai norėčiau pamatyti senamadišką prabudimą Fenikse. O, tai bent! Tas žodis *Feniksas* mane sujaudino nuo pat pirmo karto, kai aš jį perskaičiau: Feniksas, Arizona. Mano berniuk, pagalvojau: „Jei tik aš kada nors galėčiau pasiekti tą vietą! Jei tik galėčiau kada nors patekti ten, į Feniksą!“ Ir dabar, matydamas jį, ir kai mes esame čia, pamatėme, kad jis, kaip ir visos kitos vietos, skendi nuodėmės gelmėse, į jį plūsta turistai; ir girtaujama, šėlsmas, amoralumas, viskas po ranka.

20 Tačiau, tarp viso to jūs rasite tikrų brangakmenių, kuriuos Dievas išpurtė čia iš šios dykumos, kurie spindi šlovingų Dievo žmonių karūnoje. Ir štai dėl ko aš čia, ši vakarą, kad būčiau kartu su jumis, broliai ir seserys, stengdamasis skleisti Viešpaties Jėzaus Šviesą kitiems, kad jie taip pat būtų surasti šioje didžiulėje sumaištyje. Ir daugelis iš jų dar yra ten. Esu tuo

patenkintas. Dar yra daug, kurie turi ateiti, ir mes turime padaryti viską, ką galime, kad galėtume juos pasiekti, ir gyventi gyvenimą, kuris atspindėtų Kristų.

²¹ Dabar, prieš pradėdami skaityti Šventojo Rašto ištrauką. . . Aš atėjau gana vėlai, maždaug per penkias minutes aš užsirašiau keletą pastabų. O federalinė mokesčių inspekcija man ką tik atsiuntė kelias deklaracijas, turėjau tuoj pat vykti, ir tai turi būti su pašto antspaudu, manau, galbūt dar šiandien. Ir taigi, aš turėjau nuvykti į paštą. Ir kai aš atėjau, Bilis pasakė: „Tau geriau paskubėti“. Ir taigi čia. . .

²² Aš tiesiog turėjau bendravimą su tais vaikinais, vėl ir vėl. Tai bent, o, tai bent! Jie kalba apie teisingumą prie teismo rūmų durų. Man įdomu, kur jis yra. Taip. Aš niekada tokio nemačiau. Ir jie norėjo, kad sumokėčiau pajamų mokestį nuo kiekvieno čekio, išduoto man per pastaruosius penkiasdešimt metų, kad sumokėčiau kampanijos skolas, su delspinigiais, suprantate, tris šimtus penkiasdešimt penkis tūkstančius dolerių.

²³ Aš pasakiau: „Tiesiog nušaukite mane“. Kaip man tai padaryti? Aš pasakiau: „Aš turiu ne daugiau kaip penkiasdešimt penkis centus“. Aš paklausiau: „Kaip man tai padaryti?“ Ir jie penkerius metus nenuleido nuo manęs akių.

²⁴ Taigi, dėl žmonių įnašų. Pavyzdžiui, mes turime kampaniją, ir—ir žmonės, tiesiog žinodami, kad mano vardas yra Viljamas Branhamas, jie tiesiog išrašo išlaidų čekį. Tarnautojai pasirūpina tuo. Aš niekada savo gyvenime neėmiau paaukojimo. Ir taigi jie. . . Aš gaunu algą iš savo bažnyčios, šimtą dolerių per savaitę.

²⁵ Ir šis paaukojimas. . . Bet kiekvienas, suprantate, tai, ką jie įdeda. . . Ir kitą rytą, tas, kuris buvo finansų komiteto vadovas, jis ateidavo ir sakydavo: „Broli Branhamai, jūs turite pasirašyti tuos čekius“. Ir, na, aš tiesiog juos pasirašiau. Jis įdėjo juos. Ir tuomet jie visa tai patikrino, ir nebuvau išleidęs nė vieno cento dėl savęs. Bet kai aš pasirašiau tą čekį, jie pasakė, kad tai mano. Žmonės duoda juos man, tuomet aš atiduodu juos bažnyčiai. O, tai bent!

²⁶ Iš pradžių aš jaučiausi labai blogai, tuomet sužinojau, kad kiekvienas žmogus Biblijoje, aš tikiu, kuris kada nors ėjo dvasines pareigas Dievui, buvo susijęs su federaline vadovybe. Patikrinkite tai ir sužinosite. Teisingai. Mozė, Danielius, Jonas Krikštytojas. Jėzus Kristus mirė nuo federalinės vyriausybės rankos, nubaustas mirties bausme. Petras, Jokūbas, Jonas, Jonas apreiškėjas, visi, kiekvienas. . . Visi kentėjo persekiojimus.

²⁷ Kodėl? Tai šėtono buveinė. Ar jūs tai žinote? Ar jūs žinote, šėtonas paėmė Jėzų ir per akimirką parodė Jam visas karalystes, visą pasaulį? Ir jis pasakė: „Jos yra mano. Aš darau su jomis ką aš noriu. Suprantate? Ir aš atiduosiu jas Tau, jei Tu parpulsis ir

pagarbinsi mane“. Taigi jūs matote, kam jos priklauso? Mums nepatinka taip galvoti apie savuosius, bet taip yra.

²⁸ Taigi Jis pasakė, Jėzus pasakė: „Eik šalin, šėtone“. Jis žinojo, kad Tūkstantmetyje Jis taps jų paveldėtoju. Jis žinojo, kad jos bus Jo, kai . . . Kada, jeigu šios šalys būtų valdomos Dievo, prasidėtų Tūkstantmetis. Bet ateis laikas.

²⁹ Jie įsteigė Jungtines Tautas ir Tautų Lygas, ir visa kita, bandydami įvesti taiką. Bet tol, kol šėtonas yra virš viso to ir politikai, kas nutiks? Jie kovos, absoliučiai.

³⁰ Bet ateis laikas, kai visi ginklai bus sudėti. Nuskambės trimitai ir išauš Amžinasis rytas, šviesus ir giedras. Mūsų Karalius užims Savo sostą. O! Bus dainos; bus šūkavimai. Ir bus viena vėliava, viena liaudis, viena tauta, kalbanti viena Dangiškąja kalba. Amen. Aš ilgiuosi to laiko. Ir aš veržiuosi link to ženklo, pasitikėdamas Dievu, vieną dieną, kai tai baigsis, aš galėsiu pasakyti . . . Aš girdžiu, kaip Jis sako man: „Pakilk aukščiau“.

³¹ Aš šį vakarą esu čia, Fenikse, Viešpaties Vardu. Aš ne—nemėginsiu paaiškinti, kas nutiko. Daugelis iš jūsų, kurie imate garsajuostes, būtinai pasiimkite štai šią, „*Kuri Dabar Valanda, Pone?*“ Tai buvo prieš man išvykstant iš namų. Regėjimas atsiuntė mane čia; tai, aš nežinau, kas . . . aš ne . . . aš nesu garsajuosčių pardavėjas, ir nesistengiu pabrėžti šių dalykų. Mes jas gauname ir turime garsajuosčių verslą visame pasaulyje. Toli džiunglėse ir visur, jie turi kažkokius mažyčius dalykėlius, ką jie įsikiša į ausis, jie turi, ir gali įrašyti tai į garsajuostę, ir stovi ten, verčia tai tiesiai į tą kalbą. Ir tai keliauja aplink pasaulį.

³² Ir, bet vieną, kurį aš turėjau, tai „*Kuri Dabar Valanda, Pone?*“ Ar, „*Ar Tai Ne Ši Valanda, Pone?*“ Kažkas . . . Aš . . . Šeštadienio vakarą, prieš tris savaites, bažnyčioje. Po viso to, kai per visą savo gyvenimą aš regėjau regėjimus, dar niekada nebuvau savo gyvenime patyręs nieko panašaus. Ir aš nežinau, kas tai yra. Aš tiesiog esu čia, bet Jis siuntė mane čia. Aš nežinau, ką tai reiškia. Aš tiesiog . . . Aš tiesiog esu čia.

³³ Ir turiu būti sąžiningas ir nuoširdus, ir tai vienintelis būdas, kaip mes kada nors ką nors gausime iš Dievo, tai – būdami nuoširdūs. Nes žmonės žino. Dievas žino, nuo pradžios, kad nesate nuoširdus, ar jūs esate ar ne. Ir žmonės sužinos. Nes, kartą, buvo žmogus, kuris bandė pranašauti. Ir Dievas pasakė . . . Ar, tikras pranašas pasakė jam, tarė: „Prisiminkime. Prieš mus buvo pranašai. Pranašas pažįstamas tik tada, kai jo pranašystė išsipildo“. Taigi prieš ką nors sakydami apie tai, geriau būkime tikri, kad žinome, jog Dievas taip pasakė. Būkite sąžiningi ir nuoširdūs.

³⁴ Dabar tiesiog minutėlei palenkime savo galvas maldai. Taigi, dabar ateinančias kelias minutes atidėkime visus rūpesčius į šalį. Man įdomu . . . Šį vakarą šioje mieloje žmonių grupėje, aš žinau,

kad čia yra tie brangakmeniai, kurių Jėzus vieną dieną ateis pasiimti ir kurie pabus iš dulkių.

³⁵ Ir galbūt čia yra tokių, kurie nėra labai tikri, ar jie bus ten, ar ne. Jums gali pririekti kitų dalykų. Jeigu ši vakarą jūsų gyvenime yra poreikis, tebūnie tai žinoma Dievui, kai jūs pakeliate savo ranką, tiesiog sakydami: „Dieve, Tu dabar žinai, ką aš turiu omenyje. Ir palaimink mane. Aš—aš sergu. Man reikia išgydymo. Aš—aš esu nepaklusnus. Man reikia sugrįžti į bendravimą. Aš—aš noriu sugrįžti. Aš—aš suklydau. Aš grįžtu. Aš noriu, kad Tu padėtum man ši vakarą sugrįžti“. Telaimina jus Dievas.

³⁶ Dangiškasis Tėve, dabar, kai mes Kraujo keliu artėjame prie Tavo sosto, nes ir Aaronas prieš įeidamas prie malonės sosto, jis pirmiausia paėmė ir rankas kraują ir žengė pirmyn, ir mes, tikėjimu ši vakarą, priimame Viešpaties Jėzaus Kraują, ir einame link Dievo sosto, drąsiai, žinodami, kad mes turime teisę ateiti ne savo teisumu, bet Jo teisumu. Kraujas simbolizuoja mūsų apvalymą. Ir aš meldžiu, Dangiškasis Tėve, kad Tu išpildytum mūsų prašymą.

³⁷ Pirmiausia, mes prašome Tavęs, kad būtum mums gailestingas, atleisdamas mums visus mūsų nusižengimus, kai mes išpažįstame savo neteisybes ir savo nedideles klaidas, ir savo slaptas nuodėmes, ir mūsų nežinomas nuodėmes. Ir mes taip pat, kaip tarnautojai, būdami kunigais, išpažįstame žmonių nuodėmes. Mes stovime kartu, Viešpatie. Mes mylime žmones. Mes jaučiamės kaip Mozė, kai jis stojo į pralaužimą, kad sulaikytų nuo žmonių Dievo rūstybę. Kokia tai buvo Kristaus teisumo apraiška, kai Kristus stojosi pralaužime, kad išgelbėtų žmones!

³⁸ Ir, Tėve, mes, kaip Jo tarnai, turintys savyje Jo Dvasią, kiekvienas krikščionis, esantis čia ši vakarą, pridengiame nusidėjėlių: „Dieve, būk jiems gailestingas“. Mes meldžiame už ligonius ir vargstančius, už tas brangias rankas, kai kurie iš jų pagyvenę, ir kai kurie jauni, ir kai kurie vidutinio amžiaus, pakėlė savo rankas. Tu viską žinai apie tai, Viešpatie. Mes meldžiame, kad Tu atsakytum pagal Savo šlovės turtus.

³⁹ Te ši vakarą bus daugelis, Viešpatie, kurie atvyko sergantys, kai išeisi iš čia, te jie išeina sveiki, išgydyti. Tiesiog kažkas įvyko, jie net negali to paaiškinti, bet jie žino, kad jie pasveiko.

⁴⁰ Tegul tie, kurie nepaklusnūs, išeina išteisinti, Viešpatie, žinodami, kad jie sugrįžo ir rado Kristų ten, kur jie Jį paliko. Te jie eina ir viską sutvarko. Suteik, Viešpatie, kad tie, kurie niekada nebuvo atėję, suras tą brangią laisvę būti laisvu, išleistu iš narvo, nebesurišto pasaulio dalykais ir šio gyvenimo rūpesčiais, bet tapusiu laisvu Kristuje. Suteik tai, Tėve.

⁴¹ Palaimink viską, ko mums dabar reikia ir palaimink Savo Žodį ir Savo tarną, ir mes atiduosime Tau šlovę. Jėzaus Vardu mes prašome to. Amen.

42 Taigi, jeigu mes perskaitytume Rašto tekstą, ar tiksliau, Rašto vieta temai, Pirmas Korintiečiams 14-as skyrius 8-a eilutė, skamba štai taip, Pirmas Korintiečiams 14:8.

Nes jei trimitas duoda neaiškų garsą, kas ruošūsi į mūši?

43 Šio teksto pakaktų, kad galėtume jį pamokslauti ateinančias dvi savaites ir net nepaliestume jo krašteliu. Yra kažkas tame Žodyje, kuris yra įkvėptas. Jūs nuolatos esate tame tekste. Jūs galite susieti jį su visą Bibliją. Teisingai.

44 Vieną dieną vaikinukas paklausė manęs, paklausė: „Kaip jūs galite imti tą patį tekstą?“

Aš pasakiau: „O, tai bent! Jūs galite iš jo paimate bet kokį kontekstą“.

45 Aš paėmiau trilapį dobilą, gulintį ant žemės, ir pakėliau jį. Vyras sėdi čia ši vakarą, iš Tusono. Ir mes buvome Pasadenoje, Kalifornija. Ir aš pasakiau: „Aš galėčiau paimti šį trilapį dobilą ir pamokslauti apie jį dvidešimt penkerius metus: kaip jame yra gyvybė; kaip trys lapeliai yra trejybė Viename. Ir, o, o, yra tiesiog tiek daug dalykų, kuriuos mes galime pasakyti apie jį“.

46 O kaip dėl Rašto? Tai Dievo Žodis. Jis yra Amžinas. Jis—Jis turėjo. . . Jis neturi pabaigos. Tai tiesiog tęsiasi, tęsiasi, tęsiasi. Tai yra mūsų prieglobstis.

47 Ir taigi, ši vakarą aš noriu pakalbėti apie tai: „*Trimitas Skleidžia Neaiškų Garsą*“.

48 Prieš kelias minutes, kai galvojau apie. . . tą pajamų mokesčio reikalą, aš pagalvojau: „Vargu ar šiandien yra kas nors tikra. Visur toks neaiškumas“. Ir viskas, kas yra neaišku, tuo negalima pasitikėti. Viskas, kas neaišku - negalima pasitikėti. Laikykitės atokiau nuo to, jeigu nesate tikri.

49 Jeigu jūs turite verslą; ir kur, čia mes turime verslininkų, galbūt dauguma iš jų. Jeigu jūs turite verslą, kuris yra neaiškus, jūs neketinate į jį daug įdėti, nes dividendai yra neaiškūs, ir jūs į jį neinvestuosite labai daug. Arba, jeigu jūs esate geras, apsukrus verslininkas, jūs lauksite ir ieškosite, jeigu jūs turite šiek tiek pinigų investavimui, kol jūs surasite kažką, kas yra užtikrinta, kažką, kas yra patikima, kažką, kuo jūs galite pasitikėti. Nes jūs nenorite prarasti tų nedidelių pinigų, kuriuos sutaupėte, nes iš jų turėsite pragyventi, iš atlygio iš—iš dividendų, gautų iš šios investicijos. Na, jūs turite gauti kažką, iš ko galėtumėte pragyventi.

50 Ir šių pinigėlių, kuriuos sutaupėte, nedėkite į kišenę, ir nepalikite ten, nes vagys pavogs. Suprantate? Nedarykite, nedarykite to. Jeigu jūs turite juos, investuokite į kažką. Ir tuomet jūs norite būti tikri dėl savo investicijų užtikrintumo. Jei ne, na, tuomet iš viso neinvestuokite.

51 Taigi, neabejotinai, kad verslas ši vakarą yra nestabilus. Beveik kiekvienas verslas pasaulyje, praktiškai yra nestabilioje būklėje, nes pasaulis yra nestabilios būklės. Jūs tiesiog negalite sau leisti . . .

52 „Taigi, aš susitaupysiu *štai tiek* pinigų, kad galėčiau pasistatyti sau kur nors gražų, nedidelį namą“. Tai, tai labai nestabilu, aš pasakysiu jums, kad taip ir yra, nes vyriausybė gali viską atimti, per naktį.

53 O, tie dalykai, kurie taip sugadino mūsų demokratiją, kad ji išties yra nestabili! Anksčiau mes galėjome labiau pasitikėti savo demokratija. Ir, manau, kad tai geriausia valdymo forma. Bet, vis tiek, mūsų demokratija yra nestabili. Nes mes, ši tauta, mūsų žmonės, mes turime konstituciją, ir ši konstitucija yra— yra mūsų pagrindas. Bet, taigi, šiuo atveju, mūsų konstitucija yra nestabili, nes ji jau daugelį kartų buvo pažeidžiama. Velionis ponas Ruzveltas iš jos padarė chaosą. Taigi, suprantate, jūs matote, kad ji gali būti pažeidžiama. Taigi jūs nelabai galite ją pasitikėti.

54 Politika, o, tai bent, kokia nestabili! Žmonės tiesiog ginčijasi ir ginčijasi, ir ginčijasi, dėl politikos. Ir kaimynai susipyks dėl to, ir žmonės, kurie kadaise buvo geri draugai. Koks nors prezidentas iškels savo kandidatūrą ar kas nors kandidatuos į šerifus, ar panašiai, o kitoje politinės tvoros pusėje bus kitas žmogus, ir jie ginčysis tarpusavyje dėl politikos tol, kol susipyks. Ir aš ne . . . tikiuosi, kad aš neužgausiu kieno nors jausmų, bet manau, kad viskas yra supuvę. Suprantate? Taip, pone. Tad kam ginčytis ir pyktis dėl kažko, kas vis tiek nieko gero neduos? Teisingai. Tai tiesiog siaubingai blogai.

55 Anądien kažkas manęs paklausė, jis paklausė: „Ar—ar jūs ruošiatės balsuoti šiuose rinkimuose?“

Atsakiau: „Aš jau balsavau“.

Paklausė: „O, šiuose rinkimuose?“

56 Aš pasakiau: „Aš balsavau už Jėzų“. Tariau: „Aš jums pasakysiu. Buvo du žmonės, kurie balsavo už mane“. Aš pasakiau: „Dievas balsavo už mane, o šėtonas balsavo prieš mane. Ir aš balsavau už Dievą, taigi mano balsavimas yra teisingas“. Priklauso nuo to, kam jūs atiduodate savo balsą, kaip jūs ruošiatės pasirodyti.

57 Taigi, atkreipkite dėmesį, visai neseniai, kad tiesiog jums šiek tiek parodyti, ir tuo mes baigsime. Per šiuos paskutinius prezidento rinkimus, kai Čikagoje ir kitur buvo neginčijamai įrodyta, kad mašinos, per kurias reikėjo balsuoti, kad jas įrengė Demokratų partija, kad kiekvieną kartą, kai jūs balsavote už poną Niksoną, tuo pačiu metu jūs turėjote balsuoti ir už poną Kenedį. Taigi, jūs neturite kitos galimybės. Ir jie tai įrodė!

⁵⁸ Ir jūs girdėjote, kaip aną vakarą per „*Monitorių*“, kai jie visoje šalyje atliko apklausą, iš Misisipės, rytuose. Ponas Niksonas laimėjo šią telefoninę apklausą keturių prie vieno balsų skirtumu. Kaip žmogus gali laimėti? Jeigu tai būtų buvęs ponas Kenedis, būtų buvę taip pat. Aš nepriklausau nė vienai iš šių partijų.

⁵⁹ Mano partija yra Danguje, ir aš tiesiog čia ši vakarą esu su jais. Mes sėdime Dangiškose vietose ir kalbame apie mūsų Karalių.

⁶⁰ Bet, suprantate, aš bandau jums pasakyti, kad šie žemės dalykai yra nestabilūs. Nėra jokio... jais negalima pasitikėti. Jie yra neaiškūs. Ir visi dalykai, kurie yra neaiškūs, aš verčiau pasitrauksiu nuo jų. Man nepatinka tas neigiamas dalykas. Nemėgstu išivelti į negatyvumą. Man patinka pozityvumas, būti pozityvioje pusėje.

⁶¹ Taigi, šeimos gyvenimas tapo neaiškus. Jūs žinote, anądien aš mačiau straipsnį, viename iš žurnalų, kad amerikiečių skyrybų lygis yra didesnis nei bet kurioje kitoje pasaulio šalyje. Ir mes turėtume būti religinga tauta. Taip, gali būti, kad religija gerai, bet ne tokia religija. Suprantate? Religija yra tik apdangalas. Sunku pasakyti, iš ko mes padarome savo apdangalą. Adomas bandė padaryti iš figos lapų, bet tai nesuveikė. Ji tapo baisiai nestabili, kai jam teko išeiti ir susitikti su Dievu. Taigi religija neatitiko visų reikalavimų. Bet ar galite pagalvoti, kad mūsų skyrybų lygis yra didesnis nei—nei visose kitose šalyse, mūsų skyrybų lygis? Mes matome, kaip amoralumas skverbiasi į mūsų šeimas.

⁶² Tai tiesiog pritrenkė, sužinojus, kad didelis procentas iš apklausos šalyje, ir... aš manau, tai buvo Ohajuje, kur buvo atlikta krikščionybės apklausa, ir ji sukėlė nerimą, tai, koks procentas net neina į bažnyčią. Ir tuomet, maždaug aštuoniasdešimt procentų tų, kurie eina į bažnyčią, nežinojo, kodėl jie eina. Jie nežino, kodėl jie eina. Jie tiesiog eina į bažnyčią.

„Kodėl jūs einate?“

⁶³ „Na, motina veddavosi mus, kai buvome vaikai, ir mes tiesiog toliau einame“. Ir—ir tuomet, taigi, dar kitas procentas iš to sakė, jog jie tiesiog ėjo, o, susitikti su savo kaimynais ir truputį pabendrauti. Suprantate?

⁶⁴ Na, tai kelia nerimą! Nenuostabu, kad šeimyninio gyvenimo nebėra, suprantate, bet kurios šeimos gyvenimas yra nestabilus.

⁶⁵ Bet kuri moteris, kuri ketina ištekėti už vyro ir nėra tikra dėl to vyro, geriau tegul palieka jį ramybėje. Ir bet kuris vyras, ketinantis vesti moterį ir nėra tikras, jūs geriau palikite ją ramybėje. Jūs geriau melskitės dėl to, kol Dievas duos jums atsakymą. Ir tuomet, ką Dievas sujungia kartu, te joks žmogus neišskiria. Bet mes—mes, pirma, mes turime melstis dėl to. Taip.

⁶⁶ Taigi, mes sužinome, kad bandėme atversti pasaulį per švietimo programą, ir mes tikrai iš to padarėme didelę netvarką. Jūs negalite atversti pasaulio į Kristų per išsilavinimą. Išsilavinimas labiau atitraukia jį nuo Dievo, nei pritraukia prie Dievo, nes jis bando galvoti, kad yra protingesnis ir žino daugiau už kitus. Kad ir koks geras būtų išsilavinimas, Kristus niekada nepavedė Savo bažnyčiai, kad mokytų pasaulį. Jis niekada nemokė jų, kad kurtų seminarias. Jis niekada nemo-. . . O, jie geri. Jis niekada nepasakė jiems eiti ir statyti liginines. Tai yra gerai.

⁶⁷ Tačiau Bažnyčios darbas - pamokslauti Evangeliją. „Eikite į visą pasaulį, pamokslaukite Evangeliją kiekvienam kūrinui“. Suprantate? Bet viskas, kas skiriasi nuo to, tampa nestabilu, nes tai ne pagal Dievo programą.

⁶⁸ Šalies gyvenimas yra neaiškus. Na, pasaulis yra neaiškus. Mes tiesiog gyvename tokioje vietoje, kur atrodo, kad visas pasaulis patiria nervinį išsekimą, viskas nestabilu. Kiekviena tauta, visi, vieni bijo kitų. Jie kalba apie taiką.

⁶⁹ Kartą jie turėjo, jie pasakė: „O, kai mes kariausime Pirmajame Pasauliniame kare, visi mūsų vaikinai turi vykti ten, ir tai išspręs karus“. Na, dar net nebuvo išsklaidę artilerijos dūmai, kai jie pateko į kitą.

⁷⁰ Tuomet jie įkūrė Tautų Lygą, kuri turėjo kontroliuoti visą pasaulį, bet ji žlugo. Dabar jie turi Jungtines Tautas, ir tai tiesiog tas pats. Tai taip pat žlugo. Nieko tame nėra.

⁷¹ Viskas nestabilu; šalies gyvenimas, politinis gyvenimas, balsavimo mašinos. O, tai bent! Jie tiesiog. . . Viskas nestabilu, viskas.

⁷² Taigi, aš noriu atnešti tai šiek tiek arčiau namų. Suprantate? Bažnyčios gyvenimas nestabilus ir neaiškus. Taigi, tai apie ką kalbėjo Paulius. Suprantate? Tai, kur jis turėjo omenyje: „Jei trinitas skleidžia neaiškų garsą“. Bažnyčios gyvenimas yra nestabilus. Žmonės vargiai žino, ką daryti. Jie eina, klaidžioja iš bažnyčios į bažnyčią, bandydami sužinoti, kuri iš jų turi tiesą; iš vienos vietos į kitą, bandydami surasti tai, kas teisinga, kur yra teisingas mokymas. Ir vienas ateis, ir jie gali paaiškinti, tiesiog beveik iki pat paskutinio taško, kad jų mokymas yra teisingas. Ir tuomet, pirmas dalykas, žinote, jie randa jame tiek daug sugedimo, kol jie bando eiti į kitą bažnyčią, kad pamatytų, koks yra jų mokymas. O, visa tai, mes sužinome, kad dėl šių dalykų mes susiskaldome į šimtams skirtingų bažnytinių santvarkų. Taigi, nieko prieš tai. Tai tiesiog, jie galėtų daryti kitus dalykus, o ne tai, ką jie daro ir iš to kažkur turėtų išeiti kažkas gero.

⁷³ Bet, suprantate, jūs negalite pasitikėti sakydami: „Aš priklausau Metodistų bažnyčių asociacijai ir man—man viskas gerai, kadangi aš jai priklausau“. „Aš—aš—aš priklausau baptistų asociacijai ir man viskas gerai“. Jūs negalite to daryti.

74 Jūs netgi negalite to daryti, kai jūs sakote, kad „priklausote Sekmininkų bažnyčių asociacijai“. Jūs negalite to daryti. Jūs neturėtumėte to daryti, nes taip nėra. Mes sužinome, kad kai buvo įsteigta mūsų pirmoji Sekmininkų asociacija, Generalinė Taryba, neilgai trukus jie pradėjo atsiskirti nuo *ten*, ir atsiskirti nuo *čia*, ir problemos, mokymai. Ir dabar tik pažvelkite į tai, visur. Suprantate? Tai parodo, kad tai yra nepatikima. Tie, kurie pasitiki vien tik organizacija, tai–tai nepatikima.

75 Taigi, jūs pasakysite: „Broli Branhamai, jūs čia pastatote mus į nepatogią padėtį. Jūs piešiate siaubingai tamsų paveikslą“. Ir aš turėjau tikslą, kad tai padaryti. Aš norėjau tai padaryti.

76 Aš padariau tai su tikslu, kad galėčiau tai pasakyti. Ar yra kažkas užtikrinto? Taip. Yra vienas dalykas, kuris yra tikras. O, aš taip džiaugiuosi tuo, kad yra vienas dalykas, kuriuo jūs galite pasitikėti ir būti užtikrintais, kad tai yra teisinga. O, kai visa kita išnyks – *Tai* stovės. Jeigu jūs perskaitysite Švento Mato 24:35, Jis pasakė: „Dangus ir žemė praeis, bet Mano Žodis nepraeis“. Dievas turi užtikrintą pagrindą.

77 Pagyvenęs vyrukas kartą pasakė, pagyvenęs tamsiaodis Pietuose. Jis nešiojosi Bibliją ir jis nemokėjo skaityti. Ir jie paklausė: „Kodėl jūs ją nešiojatės, Sam?“

78 Jis atsakė: „Tai–tai Šventa Biblija“. Pasakė: „Tai Joje parašyta“. Ir pasakė: „Aš tikiu Ja, nuo viršelio iki viršelio ir aš taip pat tikiu viršeliu, – jis pasakė, – nes ant jo parašyta „Šventa Biblija““.

79 Ir vyrukas, kuris kalbėjosi su juo, paklausė: „Jūs juk netikite viskuo, kas yra Joje?“

Atsakė: „Taip, pone. Aš tikrai tikiu“.

80 Jis paklausė: „Taigi, na, jūs turite omenyje, kad padarysite viską, ką sako Biblija?“

Jis atsakė: „Taip, pone“.

81 Tarė: „Kas jei Biblijoje pasakyta, kad Sam turi šokti per *tą* akmeninę sieną? Ką jūs darytumėte?“

Jis pasakė: „Aš šokčiau“.

82 Jis tarė: „Na, taigi, kaip jūs ketinate pereiti per akmeninę sieną, kai joje nėra skylės?“

83 Jis pasakė: „Jei Biblijoje pasakyta, kad Sam turi šokti, tuomet, kai Sam priartės, ten bus skylė“. Taigi, tai, maždaug taip ir yra. Ten bus skylė.

84 Vienintelis dalykas, kurį jūs turite padaryti – tai tvirtai laikytis Dievo Žodžio ir Dievas visam kitam padarys kelią. O, tas didis Pamatas!

85 Aš manau, Jis pasakė, aš manau, kad tai buvo Luko, kai nusileido nuo kalno, Jis paklausė mokinių: „Kuo žmonės mane, Žmogaus Sūnų, laiko?“

Ir vienas atsakė: „Jeremiju‘ ir ‚pranašu‘, - ir taip toliau“.

Ir Jis paklausė: „Bet kuo jūs mane laikote?“

⁸⁶ Tai, kuomet Petras išsakė šį garsųjį teiginį: „Tu esi Kristus, gyvojo Dievo Sūnus“.

⁸⁷ Jis pasakė: „Palaimintas tu, Simonai, Jonos sūnau, nes ne kūnas ir kraujas tau tai apreiškė. Bet Mano Tėvas, kuris yra Danguje, tau apreiškė tai. Ir ant šios uolos Aš pastatysiu Savo Bažnyčia, ir pragaro vartai Jos nenugalės“.

⁸⁸ Kas tuomet tai? Ant apreikštos Dievo Žodžio tiesos. Nes: „Pradžioje buvo Žodis, ir Žodis buvo pas Dievą, ir Žodis buvo Dievas. Ir Žodis tapo kūnu ir gyveno tarp mūsų“. Ir Petrui buvo tai apreikšta, kad tai buvo Dievo patvirtintas Žodis. Amen.

⁸⁹ Štai kodėl Jis gali pasakyti: „Kas gali pasmerkti Mane dėl nuodėmės? Kas gali Mane apkaltinti? Visa, ką Žodis apie Mane parašė - Aš įvykdžiau“. Dievas patvirtino tai, kad Jis buvo Žodis. O, štai ir viskas. Dievas apreiškė, Žodis tai pasakė ir tuomet Dievas padaro tai realybe, įgyvendina tai, parodo tai.

⁹⁰ Prieš daugelį metų, kai jie pasakė bažnyčiai: „Nėra tokio dalyko kaip Šventosios Dvasios krikštas, tai tik žmogaus sukeltos emocijos“, - bet tie, kurie Ją gavo, žinojo, kad tai buvo tiesa. Jie žinojo, kad Dievas buvo tikras. Ir tai buvo įrodyta, kol šiandien, Sekmininkų Dievo judėjimas, vykstantis visose tautose atvedė į Kristų daugiau žmonių nei visi likusieji iš jų.

⁹¹ Katalikų laikraštis „*Mūsų Sekmadienio Lankytojas*“ ne taip seniai parašė, aš manau, tai buvo pernai ar užpernai, kad: „Katalikų bažnyčia užregistravo tik pusę milijono atsivertusių. Kur, sekmininkai užregistravo vieną milijoną, penkis šimtus tūkstančių“. Amen.

⁹² Kas tai? Tai augantis dalykas, Dievo Žodis, plinta aplink. Kokie mes turėtume būti dėkingi! Jo tiek daug, kad net dabar vyskupai, presbiterionai, liuteronai ir visi kiti, atvyksta pasisemti dalelę iš Jo. Jūs atkreipėte dėmesį Verslininkų susirinkime, jūs girdite juos kalbančius apie įvairius: vyskupus, liuteronus, presbiterionus. Na, jūs labai retai kada išgirsite, kad sekmininkai darytų ką nors. Teisingai. Tai visi kiti. Nes kodėl? Jie pamatė savo silpnumą tuose savo mokymuose, ir grįžo atgal prie Žodžio. Ten jūs randate pagrindą, kažką, ko negalima pajudinti.

⁹³ Ten randate Šventąją Dvasią, gyvenančią Savo Gyvenimą žmogiškose būtybėse ir apreiškiančią Save pasauliui. Ir tai verčia žmones trokšti Jo: nepajudinamas, nenuginčijamas Dievo Žodis apsiereiškia ir parodo Save, Pats Žodis, gyvenantis per žmogaus gyvenimą. Koks nuostabus dalykas! Tame nėra nieko neaiškaus. Jūs matote, kur Dievas davė pažadą, ir čia jis pasireiškia. Prieš šimtus metų apie tai kalbėjo pranašai, ir čia mes matome, kad tai įvyksta.

⁹⁴ Per visą kritiką, per visus prieštaravimus, per visus mokymus, kaip jie stengėsi sutriptyti tą Dievo Žodį! Kaip jie bandė pakeisti švietimą. Jie bandė pakeisti, padaryti denominaciją. Jie patys susipainiojo. Ir nepaisant viso to, Dievo Žodis tebėra toks pat ryškus ir spindintis, kaip ir anksčiau. Kas tai? Tai tas dalykas, kuris yra tikras. Dievas pasakė: „Dangus ir žemė praeis, bet Mano Žodis nepraeis“. Tuomet, tai kažkas tikro. Jeigu jūs norite išitvirtinti – įtvirtinkite tą Žodį savo širdyje.

⁹⁵ Dovydas pasakė, kad jis paslėpė Jį savo širdyje, kad nenusidėtų. Jis užrašė Jo įstatymus ant lovos atramos, ir pririšo juos ant savo rankų ir visur, Jo Žodį visada laikė priešais save. Štai toks būdas. Pastoviai laikykite savo mintis . . .

⁹⁶ Dievas pasakė Jozuei: „Nepasuk nuo Jo nei į kairę, nei į dešinę. Tuomet tavo keliai bus sėkmingi. Tuomet tu turėsi sėkmę“.

⁹⁷ Ir kai visa bažnyčia susijungs kartu, atsisakydama savo mokymų ir remsis Dievo Žodžiu, tuomet bažnyčia patirs sėkmę. Tai bus tas dalykas, kuris išstums komunizmą.

⁹⁸ Kas sukūrė komunizmą . . . ? Pats dalykas, jūs galvojate „komunizmas“, kai jie skleidžia savo propagandą, ir sparčiai auga, milijonais, o žmonės bijo jo: tas komunizmas išnyks ir mirs. Jis turi mirti. Komunizmas, jie galbūt padarys *tą*. Jie galbūt padarys *anaą*. Aš tikiu, kad Dievas jį panaudos, bet, tiesa, lygiai kaip Jis panaudojo Nebukadnecarą. Jis išmes . . . visas raugės, su komunizmu. Bet, tai . . . Ne, tiek daug apie tai. Bet, pažvelkite. Bet tas dalykas, komunizmas, turės pabaigą. Komunizmas pasibaigs.

⁹⁹ Bet Dievo Žodis neturi pabaigos, nes Jis neturėjo pradžios. Amen. Jis yra Amžinas su Dievu. Ir jeigu jūs esate išitvirtinę, ir Žodis yra išitvirtinęs jumyse, jūs esate Amžinas su Žodžiu. Amen.

¹⁰⁰ Tai turi prieiti savo pabaigą. Visi tie dalykai yra nestabilūs. Nesvarbu, kokio dydžio stulpą jie stato, jis turės nugriūti. Visi dalykai, kurie nėra iš, prieštarauja tam Žodžiui ar priešingi tam, turės pasitraukti. Tai turės užleisti vietą, nes Žodis ateina triumfuodamas. Niekas negali Jo sustabdyti. Dievas taip pasakė.

¹⁰¹ Kai Jis ištaria Jį, dangūs ir žemė praeis, bet Jis niekada nepraeis. Paslėpkite tą Žodį savo širdyje, priimkite tą Žodį ir leiskite Jam augti. Visuomet laikykite Jį savo mintyse, nes Jis niekada neapvils. Dievo Žodis niekada neapvils, nes Jis pasakė, kad Jis neapvils. Taigi, tuomet mes norime laikytis to.

¹⁰² Taigi, Paulius pasakė, Raštuose, tai panašu į kario apmokymą, kario apmokymą pagal signalą. Taigi, karys turi išmokti garsus savo . . . rago ar trimito. Jis nežinos, jei trimitas sutrimituos, ar—ar pulti, ar atsitraukti. Jeigu jis nežinos skirtumo, kokią sumaištį jūs turėsite kariuomenėje?

Priešas tikrai triumfuotų prieš būrį kareivių, kurie buvo ne ką geriau apmokyti. Amen.

103 Štai kas šiandien nutiko su mūsų bažnyčiomis. Mes mokėme juos įvairių mokymų, kurie skiriasi vienas nuo kito.

104 Mes turime būti susivieniję. Mes turime atpažinti trimitą. „Tuomet kas yra trimitas?“ - jie klausia. Evangelijos trimitas - tai Jis. Gyvojo Dievo Žodis yra Trimitas. Nieko nemaišykite su Juo.

105 Nėra taip, kad kažkas grotų prancūziška arfa ir kitas pūstų ragą. Niekas nežino, ką daryti. Tai atneša sumaištį.

106 Ir Paulius kalbėjo apie žmogaus apmokymą garso atskirimui. Ir kai tik skamba tas garsas, jis tiksliai žino, ką daryti, nes trimitininkas gavo įsakymus iš vyriausio vado. Ir kai jis trimituoja šį trimitą, kariuomenė tiesiog tiksliai žino, kur žygiuoti ir kur pasitraukti, ir kada pasukti į dešinę ar į kairę, ar ką daryti, trimituojant trimitui.

107 Taigi, kariuomenė, karas, tai visada buvo karas. Mes niekada neprisijungėme prie Bažnyčios, įstojome į Bažnyčią, kad atvyktume į iškylą. Mes turime suvokti, kad mes ateiname į mūsų lauką.

108 Atvykau čia ne tam, kad žmonės patapšnotų man per petį ir pasakytų: „Broli Branhamai, jūs esate nuostabus žmogus“. Ne, pone. Aš ateinu čia su skydu. Man tam skydo nereikia. Aš ateinu su šalmu ir su šarvais. Aš ateinu kovoti, kovoti už kiekvieną žemės colį.

109 Dievas tarė Jozuei: „Kiekvieną vietą, ant kurios užmins tavo kojų padai, Aš duodu tau“. Taigi, žingsniai reiškė užvaldymą.

110 Ir kai bažnyčia prieina iki to, kad eina į kompromisus su mokymais, ir į kompromisus su Žodžiu, aš turiu omenyje, eina į kompromisus su pasauliu, tuomet ji praranda savo pozicijas. Ji atsitraukia.

111 Tai ko ši vakarą mums reikia - tai, kad kariai turėtų visus Dievo pažadus, kuriuos Dievas pažadėjo Bažnyčiai, visą Dievo ginkluotę, ir atsilaikytų. Štai ko mums reikia - karių; ne gauti uniformą paradiui, tame visada yra skirtumas. Kai žmogus. . .

112 Bet kuri tauta, mes kiekvienoje tautoje turime šnipus. Mes čia turime Vokiečių šnipus. Mes turime čia Anglų šnipus. Mes turime—mes turime šnipų Anglijoje. Ką jie stengiasi padaryti? Jie stengiasi išsiaiškinti, kokios rūšies medžiaga, kokią bombą turi kitas. FTB yra beveik kiekvienoje šalyje. Jie stebi, kad sužinotų. Štai kaip jie išgyvena. Jie stebi ir sužino, kokią bombą turi kitas. Tuomet jie eina ir sukuria ją šiek tiek geresnę arba sukuria kažką, kad ją neutralizuotų. Jie nepasitiki vieni kitais, tautose, kadangi tai rodo, kad tautos yra nestabilios. Na, Anglija susprogdintų mus per valandą, jeigu mes pereitume jiems kelia, arba mes juos susprogdintume. Tiesiog reikia, kad kas nors,

vadovaujantis šiam dalykui, šiek tiek išgertų ar išgertų per daug, ar su kuo nors susipyktų, ir tuomet viskas prasidės.

113 Čia ne taip seniai, jie sakydavo, maža prekė, „Pagaminta Japonijoje“, - karo metu. Jie numesdavo ją ant grindų ir vaikščiodavo aplink, patriotiškai. O dabar jūs sumokėsite už tai didesnę kainą, nei už bet ką, ką jūs nusipirktumėte šalyje. Kas nutiko? Ar tai atlygins už tų vaikinių gyvybes, kurie ten žuvo? Tikrai ne.

114 Kas tai? Man nerūpi, kiek jūs kovojate dėl materialinių dalykų, jūs, tai nieko nereiškia. Tai subyrės. Bet yra viena kova, į kurią jūs galite įsitraukti ir užimti žemes, kurios iš jūsų niekada nebus atimtos. Tai Dievo Žodžio Trimito Evangelijos garsas, ir yra užvaldęs tas dovanas bei pažadus, kuriuos Jis davė Bažnyčiai. Tikrai yra. Taigi, mes randame—mes randame, kad yra skleidžiamas šio trimito garsas.

115 Dabar, kiekviena tauta stengiasi apginkluoti savo vaikus pačia geriausia ginkluote, kokią tik jie gali turėti. Taigi, aš žinau, kartais šiuos šarvus nėra taip lengva nešioti.

116 Aš turėjau brolių, „Naujoką“, - kaip jie jį vadino, nuvyko ten, ir kariuomenė jam davė devyniasdešimties svarų sveriančią kuprinę, kad užsidėtų ant nugaros. Ir tai beveik tiek pat, kiek jis pats svėrė. Jie davė jam kastuvą, kad galėtų iškasti duobę; šautuvą ir visa krūva rankinių granatų. Ir, o, aš niekada nemačiau tokios pakuotės! Vargšas vyrukas vos galėjo pajudėti. Ir jie nusivedė jį keliu į penkių mylių žygį. Tai jo vos nenužudė. Jis paklausė: „Kam ši nesąmonė? Kam man reikalingas šis didelis sunkus šalmas?“ Taigi, pažvelkite. Kariuomenė žino, kad kada nors jam to prireiks. „Kam man reikia kastuvo, einant čia, vieškeliu?“ Geriau jau priprask prie jo naudojimo. Tau gali prireikti.

117 Vyriausybė nesiruošia išduoti daiktų, nebent jūs žinote. . . jie žino, kad jums teks juos panaudoti. Jūs turite būti apmokyti. Jie randa geriausius dalykus, kuriuos jie gali rasti, kad apsaugotų jus, nes jiems rūpi šalis. Jiems rūpi, kad jūs būtumėte kuo geriau apsaugoti nuo kulku. Taip visada buvo.

118 Tai prasidėjo Edeno sode. Ir Dievas moko Savo Bažnyčią. Ir . . .

119 Žinote, mes visada turime tobulėti. Taigi, seni lėktuvai, kuriuos mes naudojome dar Pirmajame Pasauliniame kare; Antrame Pasauliniame kare, na, tie maži oro smogikai išvis išnyko, kai jie išleido tuos puikius didžiulius lėktuvus, kuriuos jie turėjo. Na, jie tapo niekuo. Ir dabar, tie, kuriuos jie ką tik naudojo šiame paskutiniame kare, dabar jie jau yra pasenę. Jiems jų daugiau nebereikia. Jie turi reaktyvinius lėktuvus. Ir, suprantate, jūs visada stengiatės tobulėti, tobulinti gynybą.

120 Bet žinote ką? Dievui nereikia tobulėti. Dievas davė Savo vaikams, Savo kariams, patį geriausią, ką tik jiems buvo galima

duoti. Kai Jis davė jiems, ką gi Jis jiems davė? Jis Edeno sode davė jiems Savo Žodį, ir žmogus turėjo tvirtai laikytis Dievo Žodžio, ir joks šėtonas negalėjo jo pasiekti. Pasilikite Žodyje.

¹²¹ Taigi, prieš šėtonas, bandė sužinoti, ką jis galėtų padaryti, kad prasibrautų į tai. Taigi jis—jis žinojo, kad jis negali tiesiog išeiti ir apgauti ją, taigi vienintelis dalykas, kurį jis galėjo padaryti, tai priversti ją samprotauti. Ir tai, ką Dievas naudoja šiandien, kad sustiprintų Savo Bažnyčią – yra Jo Žodis. Ir šėtonas ateina su samprotavimo jėga. Šėtonas žinojo, kad tai buvo spraga. Tai buvo ta vieta, kur žmonės lengviausiai palūždavo – samprotavimas.

¹²² Jūs sakote: „Taigi, leiskite man tiesiog pasamprotauti su jumis. Na, ar tai dabar būtina?“

¹²³ Jeigu Dievas pasakė, kad tai buvo būtina – tai yra būtina, ar turėsime verkėti, verkšlenti ir daryti visa *tai*. Jeigu Dievas pasakė, kad Šventosios Dvasios krikštas yra būtinas, man nerūpi, kaip Tai bus sunku ir kiek pasaulio jums teks atsisakyti, vieną iš tų dienų jums teks Ją panaudoti, kad išliktumėte gyvi. Vienintelis išgyvenimo būdas.

¹²⁴ „Taigi, ar mes turėtume praktikuoti Dievišką išgydymą, kai mes turime geriausius gydytojus pasaulyje?“

¹²⁵ Dievas davė jums Dievišką išgydymą, kadangi Jis žino, kad jūs turėsite juo pasinaudoti. Jis davė jums Dvasios dovanas.

¹²⁶ Ir kai tik šėtonas priėjo prie Ievos, jis pradėjo samprotauti su ja. Taigi: „Tikrai, tikrai, Dievas nepadarys *to*“.

¹²⁷ Žmonės šiandien sako: „Nėra tokio dalyko kaip pragaras“. Daugelis iš jų pasakys jums tai. Suprantate? „O, tikrai Dievas nesudegins Savo vaikų“.

¹²⁸ Žinoma, Jis nesudegins Savo vaikų. Bet šėtonas sudegins savuosius. Kieno vaikas jūs esate? Tai sekantis dalykas. Pragaras buvo sukurtas šėtonui ir jo vaikams, ne Dievo vaikams. Nė vieno iš jų ten nebus. Teisingai. Tai priklauso nuo to, kieno vaikas jūs esate.

¹²⁹ Taigi, Dievas davė Ievai ir Adomui Savo Žodį, ir Jis niekada Jo nepakeitė. Jis visada turėjo... Krikščionis ar tikintysis, jo Apsauga yra Žodis.

¹³⁰ Dangus ir žemė praeis. Kiekvienas mokymas praeis. Kiekviena denominacija žlugs. Kiekviena tauta nugrims. Bet Dievo Žodis stovės Amžinai. Ateis laikas, kai ryto žvaigždė daugiau nebešvies. Ateis laikas, kai saulė nebešvies, ir mėnulis nebešvies, ir pasaulis nebesisuks savo orbitoje.

¹³¹ Bet Dievo Žodis amžinai išliks tas pats. Taip. Tai kažkas, ko negalima pajudinti, kažkas, kuo jūs galite pasikliauti. Tai neabejotina. Dievas ką nors sako, tai tikrai įvyks.

132 Jeigu Jis pasakė Edeno sode, kad Jis atsiųs Mesiją, kaip Atpirkėją, - tai tikrai turėjo įvykti. Nors jie laukė keturis tūkstančius metų, bet Jis atėjo. Jis turėjo ateiti, nes tai buvo pažadėtasis Dievo Žodis.

133 Dievas pažadėjo vėl Jį atsiųsti. Jis bus čia. Man nerūpi, kiek iškils netikinčių ir skeptikų, ką jie darys, kaip plinta komunizmas, Jėzus Kristus ateis ir paims Krauju nuplautą Bažnyčia, ir nuskraidins ją į Dangu. Kodėl? Tai tikrai bus. Dievo Žodis taip pasakė.

134 „Jeigu gali patikėti, viskas įmanoma“. Tai neabejotina. Dievas tai pasakė, ir to negalima pajudini, negalima patraukti. Dievas taip pasakė, jeigu jūs tik pasiliksime su tuo (Dabar . . .) ir turėsite tikėjimą, tikėsite tuo.

135 Tai nėra neaiškus garsas. Dievas negali duoti neaiškaus garso. Mokymai gali duoti neaiškų garsą. Denominacijos gali pamokslauti neaiškiu garsu. Bet Dievas negali ištartti neaiškaus garso. Ir šis Žodis yra Dievas. Ir Jame nėra jokio neaiškumo. Kiekviena Jo dalelytė yra tikra.

136 Dabar, didinga Bažnyčia yra apsiginklavusi Žodžiu. Taigi, kai atėjo Jėzus, ar Jis panaudojo tą patį ginklą? Jis tikrai panaudojo.

137 Kai šėtonas atėjo pas Jį, su visa savo jėga ir jis pasakė: „Jeigu tu esi Dievo Sūnus, padaryk *tokį ir tokį* dalyką“.

138 Jis atsakė: „Parašyta . . .“ Tiesiai atgal prie Žodžio. Šėtonas bandė Jį šiek tiek aukščiau. Bet Jėzus, tiesiai atgal prie Žodžio: „Parašyta . . .“

139 Ten Jis ir pasiliko, su Žodžiu, parodydamas mums kaip pavyzdį. Kaip Jis pasakė Pirmame Korintiečiams, pirma . . . Svento Jono 14:13: „Aš daviau jums pavyzdį“. Ir tai pavyzdys, kad mes neturėtume abejoti, mes turėtume visiškai pasitikėti Dievo Žodžiu. Te visa kita būna melas. [Tuščia vieta juostoje—Red.]

140 Tai vienas dalykas, kuris yra tikras. Dievas davė pažadą. Dievas ir ištesės pažadą. Jie sako: „Kaip *tai* gali įvykti? Kaip Jis gali suburti grupelę žmonių, turinčių Paėmimo malonę, kad pakiltų aukštyne?“ Aš nežinau, kaip Jis tai padarys. Tai ne mano reikalas klausti, kaip Jis tai padarys. Mano reikalas - būti tam pasiruošusiam. Jis tai pažadėjo. Tai ir įvyks. Sustiprino Savo Bažnyčia Žodžiu.

141 Ir pirmu dalyku buvo samprotavimas. Taigi, jie sako: „Argi dabar tai ne logiška, jei aš priklausau *šiai* bažnyčiai, argi ji nėra tokia pat gera kaip ir *ana* bažnyčia?“

142 Yra tik viena Bažnyčia, kuriai jūs galite priklausyti. Jūs niekada neprisijungsite prie Jos. Jūs galite prisijungti prie ložės, Metodistų ložės ir Presbiterionų ložės, ir Baptistų ložės, ir

Sekmininkų ložės. Bet jūs gimstate į Jėzaus Kristaus Bažnyčia, taigi, tai yra Bažnyčia.

¹⁴³ Šios yra ložės, kur žmonės susirenka kartu, kaip varnos, tupinčios ant *šios* šakos, ir balandžiai - ant *šios* šakos, ir—ir taip toliau. Tai jūsų bendravimas kartu, kai jūs dalinatės tuo pačiu maistu.

¹⁴⁴ Tačiau kalbant apie Jėzaus Kristaus Bažnyčia, yra tik vienas kelias. Tai - Gimimas. Gimimas!

¹⁴⁵ Tai tiesiog kaip žmogus, kaip aš daugelį kartų sakiau, tarsi juodvarnis, sėdintis ant šakos, bandantis įsidėti povo plunksnas į savo sparnus, ir sakantis: „Jūs matote, aš esu ištaigingas povas“. Suprantate? Jis pats įsidėjo tas plunksnas. Jeigu jis būtų tikras povas, jo prigimtis išaugintų tokios rūšies plunksnas.

¹⁴⁶ Jeigu gyvojo Dievo Bažnyčia yra gyvojo Dievo Bažnyčia - Ji išaugins gyvojo Dievo Žodį. Jums niekur nereiks pridėti jokių povo plunksnų. Ir kiekviena ten esanti plunksna bus susijungusi su povu. Jūs galite patikėti tuo. Ir kiekviena plunksna, susijungusi su Dievo Bažnyčia, bus Dievo Žodžiu. Jis niekada neįterps nieko kito, išskyrus Žodį. Amen. Nes Dvasios prigimtis išleidžia tik Žodį. Amen. Aš pradėdau jaustis religingas. Teisingai.

¹⁴⁷ Ne tai, ką jūs bandote daryti, ką bandote pagaminti. Jūs negalite pagaminti reli-. . . Jūs negalite pagaminti išgelbėjimo. Jūs negalite pagaminti dovanų. Jūs turite turėti dovanas. Žinoma. Suprantate? Avis to nedaro, ji negamina vilnos. Ji turi vilną, nes ji yra avis. Jis tiesiog išaugina vilną. Vyšnia negamina vyšnių. Ji tiesiog išaugina vyšnias, nes toks yra jos gyvenimas.

¹⁴⁸ Ir gyvojo Dievo Bažnyčia neįterpia Šito, bandydama atrodyti kaip kažkas. Jie jau yra tokie, kokie jie yra, iš Dievo malonės. Ir Dievo Žodis yra susijungęs su jais, ir jie susijungę su Žodžiu. Ir darbai, kuriuos atliko tas tobulas Jėzus Kristus, Dievas, pasireiškęs kūne, pasireišk per kiekvieną iš naujo gimusių tikintįjį. Jis taip pasakė. Amen. Nieko kito. Taigi, tai kažkas tikro.

¹⁴⁹ Taigi, tai šiek tiek—šiek tiek sutrikdytų žmogų, jeigu jis niekada nežinojo tikro trimito garso. Taigi, žmogus, kuris niekada nesimokė groti trimitu ir niekada jo negirdėjo, na, jis gali būti šiek tiek sutrikęs, kai išgirs kitokį skambesį, nei yra girdėjęs. Jis visada girdėjo: „Prisijunk prie bažnyčios. Nunešk savo laišką *čia* ir *čia*“. Tai galbūt ir gerai. Tai viskas, ką jis žino.

¹⁵⁰ Bet tuomet, kai jūs grįžtate prie Šventosios Dvasios krikšto, kalbėdami apie Dievo jėgą ir dalykus, kuriuos Jis daro; ir kaip tai verčia moteris ir vyrus, abu, apsisvalyti nuo nuodėmingo gyvenimo; kaip tai verčia juos gyventi dievobaimingai, sąžiningai. Ir dalykus, kuriuos daro - krikštas, kalbėjimas kalbomis, ligonių išgydymas, demonų išvaymas, pranašavimas, dovanos, o, regėjimai, viskas Bažnyčioje. Aleliuja! Teisingai. Kai

tai skamba, tuomet tai šiek tiek sutrikdo tuos, kurie niekada nėra girdėję tokio trimito.

¹⁵¹ „Na, - jūs sakote, - mano bažnyčia to nemoko“. Tuomet tai nėra Evangelijos trimitas. Šlovė! Teisingai.

¹⁵² Bet tiems apmokytiems kariams, aleliuja, kai jie girdi tą trimito garsą, jie žino, kaip laikytis tvarkos. Pirmyn, krikščionys kariai! Šlovė! O, tai tikra!

„Iš kur jūs žinote, kad tai tikrai?“

Tai yra Žodyje.

„Na, - jūs sakote, - mūsų bažnyčia To nemoko“.

¹⁵³ Bet trimitas trimituoja Tai. Aš nenoriu būti išmokytas laikytis bažnyčios mokymų, kadangi jie bus sudrebinti ir sugrius. Bet jeigu jūs būsite išmokyti Žodžio, dangūs ir žemė praeis, bet šis Žodis niekada nepraeis. Kiekvienas mokymas ir visa kita, sugrius. Bet šis Žodis niekada nežlugs. Amen. Tai garsas. Tai garsas, kurį aš noriu girdėti. Taip, pone.

„O, - jūs sakote, - iš kur man žinoti?“

¹⁵⁴ Jėzus pasakė: „Mano ayys girdi Mano garsą. Jie pažįsta Mano trimitą“. Jis pasakė, Švento Jono 14-ame skyriuje ir 12-oje eilutėje: „Kas tiki Mane, darbus, kuriuos Aš darau, jis taip pat darys“. Taigi, Jis tai pasakė.

Jeigu žmogus sako: „Na?“

¹⁵⁵ Hebrajams 13:8 pasakyta: „Jėzus Kristus yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius“.

„O, - jie sako, - tam tikru būdu“.

¹⁵⁶ Taigi, tikra avis pasakys: „O-oh. O, kažkas tame sugirgždėjo. Tai suskambo neteisingai. O, tai tikriausiai buvo Prancūzų ragas. Tai nebuvo trimitas, kadangi Biblija nepateikia jokio neaiškaus garso“.

¹⁵⁷ Joje sakoma: „Jūs gausite Šventąją Dvasią“. Ne: „Jūs galbūt“. „Jūs gausite, kiekvienas“. Iki kurio laiko? „Jūsų vaikams, ir jūsų vaikams, ir tiems, kurie yra toli, tiek, kiek Viešpats, mūsų Dievas pašauks“. Jis trimituos kiekvienoje rasėje ir kiekvienoje kartoje, ir jie išgirs Jo Balsą. Jie patikės Juo, tie, kurie yra iš anksto paskirti Gyvenimui. Amen. Jie patikės Juo, nes jie žino, kad Jis - Evangelijos trimitas. Jis nėra neaiškus. Kiekvienas karys žino, kaip pasiruošti.

¹⁵⁸ Taigi, jūs matėte Petrą ir Joną, Jokūbą ir ankstyvąją bažnyčią, žygiuojančius pirmyn šiuo keliu, nes trimitas, Jėzus, pasakė: „Keliuokite į visą pasaulį, pamokslaukite Evangeliją“. Morkaus 16, suprantate: „Šie ženklai lydės tuos, kurie tiki“. Mes matome Petrą, Jokūbą, Joną, likusius iš jų, išsirikiavusius, žygiuojančius į Tai.

159 O mes pasukame kitu keliu, tolyn nuo Jo? Vienas eina pirmyn, kitas atgal? Vienas sako: „Na, tai buvo kitam. Tas, tas—tas garsas, buvo skirtas kitam“. O, ne. To negali būti.

160 Visa krikščionių kariuomenė girdi trimitą. Dievas pasakė, kad tai buvo trimitas. Jis negali to pakeisti. Tai garsas, kuriuo Jis pasakė, kad trimituos. „Tai žinos visi žmonės“, - ir Bažnyčia išeis.

161 Kai kurie iš jų netiki tiesioginiu Jo Atėjimu. Biblijoje pasakyta, kad Jis ateis, todėl mes laukiame Jo Atėjimo. Jeigu Jis neateis ši vakarą, mes lauksime ryte. Jeigu Jis neateis ryte, mes lauksime Jo rytoj vakare. Ir mes toliau lauksime. Jeigu mes užmigsime, mūsų—mūsų . . . mes ne veltui mirėme. „Nes Dievo trimitas sutrimituos tą paskutinį kartą ir mirusieji Kristuje prisikels. Ir mes, gyvieji ir pasilikusieji, būsime pagauti kartu su jais, susitikti su Viešpačiu ore ir būti amžinai ten“. Tai trimito garsas. Ar aš gyvensiu, ar būsiu išėjęs, tai nedaro jokio skirtumo. Aš išgirsiu garsą. Aš prisikelsiu. Šlovė Dievui! Prisikelsiu. O, taip. Taip.

162 Jėzus pasakė, kad: „Mano avys girdi Mano balsa“. Jis buvo apreikštas Žodis. Kai . . . Štai kaip Jo avys pažįsta Jį.

163 Dabar pažvelkite į fariziejus ir kitus anomis dienomis. „O, - jie pasakė, - šis Žmogus yra Belzebubas“. Kai Jis pasakė moteriai prie šulinio, kur, apie jos nuodėmes, apie jos vyrus, kuriuos ji turėjo, kai Jis pasakė Natanaeliui, kur jis buvo, - po medžiu, kur Pilypas jį pašaukė, - po figmedžiu, meldėsi, na, tų dienų mokytojai pasakė: „Šis Žmogus yra Belzebubas. Jis yra šėtonas. Jis ateities spėjėjas“.

164 Bet taip nebuvo su Petru, Jokūbu ir Jonu, likusiais iš jų. Jie tai žinojo. Kodėl? Jie žinojo, jog Dievas pasakė, kad kai ateis Mesijas, po įkvėptu Mozės balsu, - Jis bus pranašas. Ir jie matydami kad tai, ką Jis sakė, apsireiškė ir tapo tobula, jie suprato, kad tai avių maistas. Jie žinojo, kad tai buvo trimitas. Ir jie ėmė sekti juo. „Mano avys žino tai“, - kadangi jos matė apreikštą Dievo Žodį.

165 Taigi, šiandien žmonės, jie netiki, kad yra toks dalykas kaip Šventosios Dvasios krikštas. Užsuka čia ar kur nors, kur jie turi Šventąją Dvasią, ir jie mato tiksliai išsipildantį Dievo pažadą, na: „Mano avys girdi Mano balsa“. Jie žino to trimito garsą, nes tai - Biblija. „Jėzus Kristus tas pats vakar, šiandien ir per amžius“. Jis tebėra Hebrajams 13:8, tiksliai.

166 Man nerūpi, taigi, nesudaro jokio skirtumo, kiek bažnyčios ragų pučia. Mes turime pakankamai bažnyčios ragų pūtėjų, žinote, pučiančių bet ką, sakančių: „O, stebuklų dienos praėjo. Nėra tokio dalyko kaip Dieviškas išgydymas“.

167 O, tikros avys to nesiklausys. Bet jos klausysis to trimito, to tikrojo.

168 Tas bažnyčios ragas gali skambėti įvairiai. Jūs galbūt... Pažvelkite, ką šiandien turi - bažnyčios ragus. Vienas bėga į *ta* pusę, ir kitas bėga į *ana* pusę. O šėtonas sėdi atokiau, sako: „Vaikine, jie tiesiog kovoja vienas su kitu. Štai ir viskas. Man net nereikia rankos pajudinti“.

169 Bet, broli, te jie visi vienu metu apsiginkluoja, grįžta prie pagrindinių išakymų. O, tai bent! Tuomet jūs pamatysite „pirmyn, krikščionys kariai“, - teisingai, klausysis ne ragu, bet klausysis trimito.

170 Tiesiog sustokime, tik minutėlei, grįžkime dabar atgal ir žvilgtelėkime į keletą. Mes ruošiamės užbaigti, kadangi aš nenoriu jūsų čia ilgai užlaikyti. Bet sugrįžkime ir pažvelkime į kai kuriuos, kurie išgirdo šį garsą. Paimkime... Ir jie buvo užtikrinti. Taigi, aš parodžiau jums, kad visa kita yra neaišku. Paimkime tik vieną senų laikų personažą, minutėlei.

171 Paimkime pranašą Jobą. Taigi, tas žmogus praėjo išbandymą, bet jis žinojo, kad Dievas reikalauja deginamosios aukos. Tai ko reikalavo Dievas, ir tai buvo viskas, ko Jis reikalavo. Ir nesvarbu kokia nelaimė ištiko jo namus... Dievas ne visada... .

172 Kai jūs matote, kad žmogui kas nors nesiseka, tai nereiškia, kad Dievas jį baudžia. Galbūt tai nereiškia, jog jis išėjo iš Dievo valios. Savo širdyje jis žino, ar jis klausosi trimito, ar ne.

173 Dievas reikalavo šios deginamosios aukos, ir Jobas laikėsi to. Štai ir viskas. Jie sakė: „Jobai, tu esi slaptas nusidėjėlis. Tu darai kažką, kas neteisinga“. Bet jis žinojo geriau. Jis tvirtai to laikėsi, nes jis išgirdo trimito garsą, ir tvirtai laikėsi to.

174 Ir, galiausiai, kažkur pačioje pabaigoje, kai jis buvo... Šėtonas buvo paleistas ant jo, ir paėmė jo šeima, jis paėmė jo vaikus, paėmė jo kupranugarius ir paėmė visus jo turtus, ir pakirto jo paties sveikata. Jis sėdėjo ant pelenu krūvos. Atrodė, kad viskas baigta. Bet jis vis tiek pasakė: „Aš žinau, kad mano Atpirkėjas gyvas. Paskutinėmis dienomis Jis stovės ant žemės. Nors odos kirminai ir sunaikins šį kūną, tačiau savo kūne aš regėsiu Dievą“. Nieko neaiškaus tame, ar ne? Ne: „Aš—aš—aš—aš tam tikra prasme manau, kad Jis gyvas“. Jis pasakė: „Aš žinau, kad Jis gyvas, ir paskutinėmis dienomis Jis stovės ant žemės. Nors odos kirminai sunaikins šį kūną, tačiau savo kūne aš regėsiu Dievą“. O, tai bent! Tai įvyko. Jis buvo visiškai tikras.

175 Abrahamas, vieną dieną vaikštinėdamas lauke, išgirdo Dievą, sakantį: „Abrahamai, Aš ruošiuosi...“ Jis susitiko su Abrahamu dar prieš užrašytą Žodį, ir Jis pasakė: „Abrahamai, Aš duosiu tau sūnų iš tavo žmonos, Saros“. Ir jai tuo metu buvo šešiasdešimt penkeri metai, o Abrahamui buvo septyniasdešimt penkeri. Ir jie tam pasiruošė, ir jis nesigėdijo liudyti. Jis žinojo, kad turės sūnų.

176 Ir Biblijoje pasakyta: „Jis nesuabejojo Dievo pažadu per netikėjimą, bet buvo visiškai įsitikinęs“. Amen. Visiškai

įsitikinęs, tai reiškia, kad jis pasiekė galutinį tikslą. Amen. Štai ir viskas. Galutinis - tai kelio pabaiga. Tai paskutinis dalykas. Tai—tai viskas.

Jis pasakė: „Aš esu visiškai įsitikinęs, kad tai, ką Dievas pažadėjo, Dievas yra pajėgus ir įvykdyti“.

¹⁷⁷ Ar jūs, ši vakarą, ar jūs esate visiškai įsitikinę, kad tai yra Šventoji Dvasia? Ar jūs visiškai įsitikinę, kad tai yra kelias? Ar jūs visiškai įsitikinę, kad Jis yra Gydytojas? Ar jūs visiškai įsitikinę, kad Jis vėl ateis? Ar jūs visiškai įsitikinę, kad Jis yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius? Amen. Visiškai įsitikinę! Taip.

¹⁷⁸ Paimkime dar kitą, Eliją, stovintį ten ant kalno. Jis pykosi su Jezabele ir dėl jos išdažyto veido, ir jis buvo tarsi pavargęs nuo to. Beveik visos moterys mėgdžiojo pirmąją poniją, galbūt trumpai kirptų plaukų šukuosenomis ir visa kita, ką jos turėjo tomis dienomis. Jis taip nervinosi dėl to, kol tai—tai pribaugė jį.

¹⁷⁹ Dievas tiesiogiai jam pasakė: „Nueik ten. Tu žinai, kad čia lyja maždaug kas dvi ar tris dienas į savaitę. Bet tu atsistok prieš Achabą ir pasakyk jam: ‚TAIP SAKO VIEŠPATS. Rasa nenukris iš dangaus, kol aš jos nepašauksiu‘“. O, tai bent!

¹⁸⁰ Jis nepasakė: „Taigi, Ahabai, tikriausiai, galbūt tai bus šitaip“. O, ne. Jis buvo visiškai įsitikinęs, nieko neaiškaus. „Rasa neiškris, nelis lietus, kol aš jo nepašauksiu“. Amen. Šlovė! O, kodėl? Jis išgirdo trimitą. Tai buvo užtikrinta. Jis pažinojo savo Dievą. Jis žinojo kažkas bus, kai Dievas ištarė tą Žodį, visi dangūs ir žemė praeis, bet tai—tai įvyks, tai turės įvykti. Jis tikrai buvo įsitikinęs.

¹⁸¹ Taigi, Jis pasakė: „Elijau, aš noriu, kad tu nuvyktum ten, į sausiausią vietą šalyje, tiesiai ant kalno, kur nėra jokių šaltinių. Bet Aš ten turiu tau vietą“.

¹⁸² Jis buvo visiškai įtikintas. Jis užlipo ant kalno ir atsistojo prie Kerito upelio. „Ir dabar, ką aš čia darysiu?“

„Aš jau įsaciau varnams maitinti tave“.

¹⁸³ „Taigi, kaip tie varnai. . . Taigi, palauk minutėlę, Viešpatie“? Ne, ne. Trimitas nuskambėjo. To užteko. „Kaip tai įvyks? Aš nežinau. Man tai nerūpi. Suprantate? Ne man dėl to nerimauti. Tai Dievo reikalas. Jis pasakė, kad Jis įsakė varnams“.

¹⁸⁴ „Na, Viešpatie, prašau, ar Tu galėtum man tai paaiškinti, ir pasakyk man, tiesiog kur jie. . . kokią mokyklą lankė tie varnai, kad išmoktų kalbėti Hebrajų kalba? Kokios rūšies. . . Ar jie gamina ant dujinių viryklių, ar jie kūrena malkomis, ar kaip jie tai daro? Ir kur jie. . . Kokį gyvūną jie nužudys? Jie tik maži paukšteliai. Kaip jie man nužudys jautieną, kad atneštų man jautienos sumuštinį?“ Suprantate? Suprantate? To nebuvo klausinėjama.

185 Dievas, Dievo trimitas, Jo Balsas nuskambėjo ir tarė: „Aš turiu!“ (Ne: „Elijau, galbūt aš tai padarysiu.“) „Aš tai padariau“. („Aš tai padarysiu.“) „Aš jau tai padariau“. Amen.

186 Tai mūsų Dievas, ši vakarą. Ne: „Jis tai padarys“. Jis jau tai padarė. Amen. Jis jau tai padarė. Amen. Ne: „Jis padarys; Jis galbūt; tikriausiai Jis padarys“. Jis jau tai padarė. „Aš įsakaiu varnams“.

187 Jis pasiuntė Savo Dvasią visiems žmonėms. Jis pasiuntė Savo palaiminimus. Jis pakilo į Aukštybę ir davė žmonėms dovanas. kažkas tai gaus. kažkas atsisakys to. Ne mano reikalas, kaip tai ateina. Tiesiog svarbu, kad tai ateitų. Dievas pasakė, kad taip bus, ir taip yra. Petras pasakė, Sekminių dieną: „Atgailaukite, kiekvienas iš jūsų, ir pasikrikštykite Jėzaus Kristaus Vardu, kad būtų atleistos jūsų nuodėmės, ir jūs gausite dovaną - Šventąją Dvasią“. Kaip Ji ateis? Aš nežinau. „Pažadas yra jūsų vaikams, tiems, kurie yra toli, visiems, kuriuos Viešpats, mūsų Dievas pašauks“. Taigi, jūs negalite to paaiškinti. Trimitas nuskambėjo, ir aš tikiu tuo. Aš paklusau tam, ir gavau tai. Amen. Dabar nors kartą pabandykite mane atkalbėti nuo to. Amen. O, aš nesu tobulas. Ne.

188 Kaip tą vakarą, tamsiaodė sesė, ji paklausė: „Vyresnysis, ar aš galiu paliudyti?“

„Taip, ponia“.

189 Ji pasakė: „Aš noriu pasakyti vieną dalyką“. Ji pasakė: „Aš— aš— aš nesu tokia, kokia norėčiau būti“. Ir ji pasakė: „Aš nesu tokia, kokia aš turėčiau būti. Bet, vienas dalykas, kurį aš žinau, kad aš jau nebesu tokia, kokia aš buvau anksčiau“.

190 Taigi, tai, štai taip mes dabar jaučiamės. Aš nesu toks, koks buvau, nes ši vakarą aš esu išgelbėtas per Dievo malonę, ir gavau Šventosios Dvasios krikštą, pagal pavedimą. Ji buvo išlieta ten Sekminių dieną, buvo duotas pažadas, ir aš patikėjau tuo. Nieko neaiškaus. Aš išgirdau garsą. Aš paklusau jam, ir esu tikras, kad taip ir yra. Žinoma. Aš žinau, kad taip yra. Žinoma.

191 Simeonas, pagyvenęs išminčius, maždaug aštuoniasdešimties metų, šimtus metų nuo to laiko, kai žemėje buvo pranašas, bet vaikščiojo su puikia reputacija. Vieną dieną Šventoji Dvasia prakalbo jam, pasakė: „Simeonai, žinai, tu nemirsi, kol nepamatysi Viešpaties išgelbėjimo“. Šlovė!

192 Galbūt vyriausias kunigas, keletą kartų paglostė savo barzdą ir pasakė: „Simeonai, tu turėtum susišukuoti savo barzdą iš kitos pusės“.

Jis atsakė: „Tai nieko nekeičia“.

„Iš kur tu žinai, kad esi teisus?“

„Šventoji Dvasia man taip pasakė. Aš nemirsiu“.

193 „Na, Simeonai, na, tu. . . Na, tu jau dabar esi pasiruošęs mirti“.

194 „O, man nerūpi, ką tu sakai. Bet Dievas man pasakė, kad aš nematysiu mirties, kol nepamatysiu Jo išgelbėjimo. Nieko neaiškaus. Aš nemirsiu. Aš nematysiu mirties, kol aš nepamatysiu Jo“. Amen. Štai ir viskas.

- Kaip tu ketini tai padaryti, Simeonai?

- Aš, tai ne mano reikalas.

- Kur Jis yra, Simeonai?

- Aš nežinau.

- Iš kur tu žinai, kad pamatysi Jį?

195 „Dievas taip pasakė. Štai ir viskas. Tai yra Žodis. Aš nematysiu mirties, kol nepamatysiu Jo“. O, tai bent!

196 „O, vargšas pagyvenęs vyrukas. Žinoma, jam pasimaišė protas, žinote. Taigi, tiesiog palikime jį ramybėje“.

197 Bet jis vis tiek pamatė Jį. Taip, pone. Dievas padaro kelią tiems žmonėms, kurie priims Jo Žodį.

198 Jėzus, kai Jis buvo čia žemėje, Jis stovėjo ten prie Lozorius kapo.

199 Ar prieš tai, kai Jis kalbėjosi su—su žmonėmis, kalbėjo apie tai, kaip Jis, dar neturėdamas penkiasdešimties metų, ir pasakė, kad Jis matė Abrahamą. Ar atkreipėte dėmesį, koks Jiš buvo užtikrintas? Jis pasakė: „Prieš tai, kai buvo Abrahamas, AŠ ESU. AŠ ESU“. Ne „Aš buvau“, ar „Aš būsiu“, bet: „AŠ ESU. Esu tikras“.

200 Tuomet, Jis pasakė, prie Lozorius kapo, prieš Jam ten nueinat, Jis pasakė, tarė Mortai, Jis pasakė: „Aš esu prisikėlimas, Gyvenimas“. Ne „Aš turėčiau būti“, ar „Aš būsiu“, bet: „Aš esu“. Amen.

201 „Jei Tu būtum buvęs čia, mano brolis nebūtų miręs. Bet net dabar, Viešpatie, ko tik Tu prašysi Dievo, Dievas Tau suteiks“.

Jis pasakė: „Tavo brolis prisikels“.

202 „O, jis prisikels paskutinėmis dienomis, per visuotinį prisikėlimą. Jis buvo geras vaikinys. Taip, aš tikiu, kad jis prisikels“.

203 Bet Jėzus šiek tiek pasitempė, išsitiesino, pasakė: „Bet Aš esu prisikėlimas ir Gyvenimas“. Ne: „Aš būsiu; aš turėčiau būti“, - ar panašiai. „AŠ ESU“. Ten nėra nieko, nėra nieko neryžtingo, svyruojančio tame. Nieko neaiškaus. Tai buvo tikra.

204 „Aš esu prisikėlimas ir Gyvenimas. Tas, kuris tiki Mane, nors ir būtų miręs, jis gyvens. Kiekvienas gyvenantis ir tikintis Manimi niekada nemirs“. Ne—ne: „Jie gal nemirs. Jie galbūt nemirs“. „Jie nemirs. Nieko—nieko neaiškaus tame. Jie nemirs“.

205 „Kas klauso Mano Žodžių ir tiki Tą, kuris Mane siuntė, turi amžiną Gyvenimą, ir net nepateks į Teismą, bet jau perėjo iš mirties į Gyvenimą“.

206 „Jiems nereiks eiti į Teismą“? Jie neis į Teismą. Amen. Jis prisiėmė mano Teismą. Neturiu ten jokio reikalo. Amen. Štai taip. „Perėjo iš mirties į Gyvenimą“. O!

207 Taigi, ji pasakė, kad ji patikėjo tuo. Taigi, Jėzus niekada nepasakė: „Na, žinai, kadangi tu tiki tuo ir žinai, kad Aš esu Žodis, ir—ir Aš—Aš. . . Žinai, kad Aš esu Tas, kuris turėjo ateiti. Tu išpažinai tai. Tu tiki tuo. Aš pasakysiu tau, ką mes padarysime. Eikime, sukviessime vyresniusius, nueikime ir pažiūrėkime, ar mes galime ką nors padaryti dėl to“. Ne, ne. Jis pasakė: „Aš. . .“ Ne: „nueisiu ir *pažiūrėsiu*, ar Aš galėsiu jį prikelti“. „Aš einu jo pažadinti“. Amen. Ne: „Aš—Aš pasistengsiu“. „Aš pažadinsiu“. Nieko neaiškaus. Tai nebuvo neaiškus garsas, kai Jis pasakė: „Aš pažadinsiu. Aš pažadinsiu“.

208 Ir Tas pats, Kuris pasakė: „Aš pažadinsiu“, - davė jums pažadą. Aleliuja! O, tai bent! Amen.

„Aš eisiu ir pažadinsiu jį“.

209 Vėl Jis pasakė: „Sugriaukite šią šventyklą, ir Aš pažiūrėsiu, ką aš galiu padaryti“? „Jūs sugriaukite šią šventyklą, ir Aš vėl atstatysiu ją per tris dienas“. Nieko neaiškaus. „Dabar aš pabandysiu. Jūs visi galbūt sustokite aplink ir pažiūrėkime, ar galėsiu tai padaryti, ar ne“? Ak, ne. „Aš atstatysiu ją“. Nieko neaiškaus. „Aš atstatysiu ją. Jūs—jūs sugriaukite ją; Aš ją atstatysiu“. O, tai bent!

210 Kodėl? Jis žinojo, kad Jis buvo tas Asmuo, apie kurį Rašte kalbėjo Dovydas. „Aš nepaliksiu Jo sielos pragare ir neleisiu Savo Šventajam matyti sugedimo“. Ir Jis žinojo, kad Jis buvo įtrauktas į tą Rašto pažadą, todėl Jis buvo tikras.

211 Taigi, argi mes negalime būti tokie tikri? Mes imame Jį kaip pavyzdį dėl kitų dalykų. Tol, kol Dievo Žodis tai pasakė, argi mes negalime būti tokie pat tikri Žodžio atžvilgiu, kaip ir Jis?

212 „Aš esu prisikėlimas ir Gyvenimas“. „Aš vėl ją atstatysiu“. Amen. Kodėl? Jis žinojo, kad Žodis kalbėjo apie tai, ir Jis buvo tikras, kad tai įvyks.

213 Jeigu aš esu tas asmuo ten, Jono 5:24: „Kuris klauso Mano Žodžio ir tiki Tą, kuris Mane siuntė, turi amžiną Gyvenimą, ir Aš vėl prikelsiu jį paskutinėmis dienomis. Jis neateis į Teismą; bet yra perėjęs iš mirties į Gyvenimą“. Tai—tai mes. Ir ko mes bijome? Kas nutiko?

214 Koks tai skirtumas, kokią etiketę jūs dėvite? Jūs vadinate *save tuo, anuo* ar *kitu*. Mes esame Dievo vaikai, iš Dievo malonės. Mes buvome pripildyti Šventąja Dvasia, iš Dievo malonės. Koks tai skirtumas, ar yra *tas* ar *anas* ar *kitas*, ar jis presbiterionas, metodistas, baptistas? Jeigu jis yra pripildytas

Šventąja Dvasia, jis savyje turi prikeliantį Gyvenimą. Amen. Taip. Taigi, Sekminių dieną. . .

215 Jėzus jiems pasakė, Luko 24:49: „Štai Aš siunčiu pažadą“. Ne: „Galbūt aš tai padarysiu. Aš pažiūrėsiu, ką galiu dėl to padaryti“. „Aš atsiųsiu jums Savo Tėvo pažadą. Bet eikite ten į Jeruzalės miestą ir laukite, kol jūs būsite pripildyti jėga“.

216 Taigi, kas jei jie belaukdami sakytų, o, šešios dienos, jie sakytų: „Ko mes laukiame? Aš manau, kad mes turime priimti tai tikėjimu. Ar jūs taip nemanote?“

217 Kas jei Jokūbas būtų pasakęs, devintą dieną, būtų pasakęs: „Simonai, ateiš čia minutėlę. Žinai, anądien aš turėjau savotišką jausmą. Supranti? Ir žinai kuo aš tikiu? Aš—aš—aš tikiu, kad Jis tiesiog nenori, jog mes lauktume čia. Aš manau, mes—mes jau turime tai. Ar taip nemanai? Tęskime toliau savo darbus. Tęskime savo tarnystę“? O, tai niekada nebūtų įvykę.

218 Kodėl? Jie žinojo, ką pasakė pranašas. Dabar paklausykite. Pranašas pasakė: „Įsakymas po įsakymo, eilutė po eilutės, po eilutės; čia truputį ir ten truputį“. „Laikykites to, kas gera“. „Nes mikčiojančiomis lūpomis ir kitomis kalbomis aš kalbėsiu šiai tautai. Ir tai yra poilsis, savaitas“. Jie žinojo, kad kažkas turi įvykti, kai Tai ateis.

219 „Aš išliesiu Savo Dvasią paskutinę dieną“. Joelio 2:28: „Paskutinėmis dienomis, - sako Dievas, - Aš išliesiu Savo Dvasią ant kiekvieno kūno, ir jūsų sūnūs bei dukterys pranašaus. Tą dieną Aš išliesiu Savo Dvasią ant Savo tarnų ir tarnaičių. Aš parodysiu ženklus aukštai danguje ir—ir apačioje žemėje, ir ugnį, ir dūmus, ir tvaiką“.

220 Jie žinojo, kad tas Šventosios Dvasios atėjimas turėjo būti lydymas tam tikro išgyvenimo. Jie nepriėmė neiškaus garso. Bet kai jie pajuto, kad kažkas vyksta, ir pamatė, kad Biblijos įrodymai ateina kartu su tuo, jie buvo tikri. Jie išėjo tiesiai į gatves. Atsiprašau. O, tai bent! Jie buvo užtikrinti, kad tai buvo Šventoji Dvasia.

221 Jūs žinote, kokie jie buvo užtikrinti? Kol Petras, tas nemokytas vyrukas, užsoko ant kelmo ar dėžės, ar kažkur, pasakė: „Jūs, Judėjos vyrai“, - atstatė krūtinę, kaip išdidus gaidys. Jis tarė: „Jūs, Judėjos vyrai, jūs, kurie gyvenate Jeruzalėje! Prieš kurį laiką aš bijojau jūsų; dabar aš nebijau. Te bus jums tai žinoma, ir įsiklausykite į mano žodžius. Jie nėra girti, kaip jūs manote. Bet tai yra Tai“. „Mes tikimės, kad tai yra Tai“? „Mes tikime, kad tai yra Tai“? Jis pasakė: „Tai yra Tai, apie ką kalbėjo pranašas Joelis“. Aleliuja! Tame nėra nieko neiškaus. „Tai yra Tai, apie ką kalbėjo pranašas Joelis“. O, tai bent!

222 Jėzus pasakė, Morkaus 16, pavesdamas Savo Bažnyčiai: „Eikite į visą pasaulį, pamokslaukite Evangeliją“. „Šie ženklai

galbūt turėtų; jie galbūt kartais“? „Jie lydės tuos, kurie tiki. Šie ženklai lydės tuos, kurie tiki. Mano Vardu jie išvarinės demonus. Jie kalbės naujomis kalbomis. Jeigu jie paims gyvatę ar išgers ką nors mirtino, tai jiems nepakenks. Jeigu jie dės rankas ant ligonių, šie pasveiks“. Ne: „Galbūt“. „Jie pasveiks. Šie ženklai lydės tuos, kurie tiki“.

223 Leiskite man apibendrinti visa tai per kelias ateinančias minutes, broli, sese. Aš tuo tikiu. Aš tikiu, kad visa kita, viskas, kas yra priešinga Tam, nėra teisinga. Aš tikiu, kad viskas, kas yra prieš Tai - žlugs. Aš tikiu, man nerūpi, kiek komunizmo, ar kiek *tų* izmų ir *to* izmo, ir bažnytizmo ir katalikizmo, ir viso kito, amerikonizmo ir visa kita - tai žlugs.

224 Bet tas Žodis stovės Amžinai, nes Jis yra Žodis. Ir prieš tai, kai buvo Žodis, turėjo būti mintis. Ir žodis yra išreiškta mintis. Ir Dievas, Amžinybėje, Jam atėjo mintis. Jis išreiškė Savo mintis. Tai tapo Žodžiu, ir Žodis turi būti apreikštas.

225 Štai kodėl, kai Jis kalbėjo apie Mesiją, turėjo ateiti Mesijas. Jis kalbėjo, kad paskutinėmis dienomis bus Bažnyčia, be dėmės ar raukšlės; ten bus Bažnyčia. Aleliuja! Jis tai pasakė. Aš priimu Jo Žodį. Aš tikiu tuo.

226 Aš tikiu, kad Jis pažadėjo Šventąją Dvasią kiekvienam tikinčiajam, kuris patikės. Aš manau, kad Petras, Sekminių dieną, kai jis pamokslavo tą garsų pamokslą, ir liepė jiems visiems atgailauti ir pasikrikštyti, kad ateis šie ženklai, ir *tai*. „Kas šauksis Viešpaties Vardo, bus išgelbėtas“. Aš tikiu, kad tai yra Tiesa; stoviu ant to. Aš mačiau tai pasireiškiant.

227 Žinau, kad aš kovoju dėl to. Ir aš žinau, kad stengiuosi žengti žingsnį. Prieš man žengiant žingsnį, aš turiu nupjauti visas raizgynes, žaliuojančius erškėčius, visa kita, kad tai būtų pašalinta iš kelio. Bet kiekvieną kartą, kai jūs žengiate žingsnį, jūs einate pirmyn. Amen. Tiesiog paimkite peilį ir nupjaukite tai.

228 Daugelis iš jūsų prisimenate Polį Rader, labai brangų draugą. Aš buvau tik vaikinukas pamokslininkas, vaikas. Aš eidavau į Fort Vayne, klausydavausi jo, Rediger bažnyčioje. Didis stambus vyrukas! Jis atsilošdavo, užsitraukdavo savo kelnes, pakeldavo ranką ir riaumodavo kaip meška, ir aš manau, kad jis ruošėsi peršokti per sakyklą. Kai jis . . . Ir jis pradėdavo nuo teksto, taip, Pradžios Knygoje ir užbaigdavo Apreiškimo Knyga, pirmyn ir atgal. Polis buvo geras žmogus.

229 Vieną dieną, kalbėdamas, jis pasakė: „Aš buvau miško kirtėjas Oregone“, - iš kur jis buvo kilęs. Pasakė: „Vieną dieną, žinote, - jis pasakė, - aš—aš tiesiog buvau misionieriškoje veikloje, kažkur toli“. Aš dabar pamiršau, kur tai buvo. Ir jis dirbo misionierišką darbą.

230 Jis tikėjo Dievu, tikėjo Dievišku išgydymu. Ir Polis pasakė, tiesiai čia, kur šiandien randasi pasaulio bažnyčia, jis pasakė:

„Jeigu aš būčiau pardavęs savo malonės žinią įsикаrščiausiems sekmininkams, užuot daręs tai, ką aš čia padariau su jūsų grupele, - pasakė, - ir sukėliau sau rūpesčių, o mano skola siekia tūkstančius tūkstančių dolerių. Aš tiek nerimavau, kol susirgau vėžiu, ir dabar mirštu. Jeigu aš būčiau pardavęs savo malonės žinią įsикаrščiausiems sekmininkams, Dievas būtų mane gausiai palaiminęs už tai“. Teisingai.

²³¹ Jis pasakė, kad jis buvo ten, džiunglėse, ir susirgo juodąja karštine ar kažkuo panašiu. Tai buvo baisu. Ir jis buvo toli džiunglėse, ir tvirtai tikėjo Dievišku išgydymu. Ir jis pasakė, kad jam darėsi vis blogiau ir blogiau. Jis meldėsi, meldėsi. Ir kai kurie misionieriai sakė, kad jie tiesiog paims valtį ir plauks pas gydytoją. Na, tam prireiktų kelių dienų, kad nuvykti pas gydytoją. Ir jis pasakė: „Aš—aš. . . Nedarykite to. Tiesiog palikite tai ramybėje“. Pasakė: „Jei Dievas manęs neišgydys, tuomet aš grįšiu Namu“.

²³² Taigi jis pasakojo, kad jo žmona pasiliko kambaryje su juo. Darėsi vis tamsiau ir tamsiau. Ir pasakė, kad jis pakvietė savo žmoną, tarė: „Brangioji, paimk mane už rankos“. Pasakė: „Tiesiog toliau melskis už mane. Darosi vis tamsiau“. Tarė: „Aš—aš tikiu, kad šešėliai leidžiasi aplink mane“. Jis pasakė: „Laikyk. . . Tiesiog laikyk mano ranką ir melskis, kol aš išeisiu“. Jis pasiruošė susitikti su Dievu.

²³³ Jis tiesiog tarsi įpuolė į transą. Ir jis pasakojo, kad susapnavo, jog jis vėl sugrižo čia į Oregoną, kaip jaunas vyras, pjovė medieną. Ir pasakė, kad stovyklos viršininkas tarė: „Poli, nueik čia, į tam tikrą kalvos pusę, ir nukirs tam tikrą medį, tam tikro dydžio“.

²³⁴ Jis pasakojo, kad nubėgo į kalną savo jaunatviškomis kojomis ir nupjovęs medį, apgenėjo jį, išmeigė kirvį. Jis pasakojo, kaip ta minkšta pušis, jo didelis, aštrus, dviašmenis kirvis taip gražiai išmigo į pušį. Ir pasakė, jog jis įsikibo į ją, pagalvojo: „Na, aš tiesiog nutempsiu ją nuo kalvos“.

²³⁵ Tvirtas, stiprus vyras, tarė: „Aš treniravausi, kaip reikia įtempti kelius, ir nešti ant nugaros, didžiausios žmogaus dalies“. Jis turėjo raumenis ant nugaros ir pečių, ant savo klubų. Tarė: „Aš pakelsiu didelį rąstą“, - užsidės ant savo pečių ir nuneš. Bet pasakė: „Tai buvo tiesiog paprastas rąstas, bet, - tarė, - aš tiesiog. . .“ [Brolis Branhamas suduoda į mikrofoną—Red.] (Atsiprašau.) Pasakė: „Aš tiesiog negalėjau pajudinti to rąsto“. (Atsiprašau.)

²³⁶ Jis pasakė: „Aš tiesiog negalėjau pajudinti to rąsto“. Pasakė: „Aš stūmiau ir stūmiau, ir bandžiau jį pakelti, bet tiesiog negalėjau to padaryti“. Jis pasakė: „Aš išėikvojau visas savo jėgas“. Tarė: „Aš tiesiog negalėjau pajudinti to rąsto“. Ir pasakė: „Galiausiai, taip nusilpau, aš tiesiog atsisėdau prie medžio ir pradėjau šluostytis prakaitą. Aš tiesiog buvau visiškai išsekęs“.

237 Ir pasakė: „Po kurio laiko aš išgirdau savo viršininko balsą“. Bet pasakė: „Tai buvo mieliausias balsas, kurį aš kada nors girdėjau“. Ir pasakė: „Kai aš apsidairiau, balsas man pasakė: ‚Poli‘. Ir aš atsakiau: ‚Taip, viršininke, kas tai?‘ Paklausė: ‚Kodėl tu tąsai jį?‘“ Jis atsakė: „Na, jūs liepėte man pristatyti jį į stovyklą, ir aš tiesiog visiškai išsekau su juo. Aš tiesiog—aš tiesiog negaliu to padaryti, viršininke“. Jis pasakė: ‚Poli, argi tu nematai to upelio, tekančio tiesiai ten?‘ Atsakė: ‚Taip‘. Pasakė: ‚Tas upelis teka tiesiai į stovyklą. Kodėl tau tiesiog neįmetus jo į vandenį, užšok ant jo ir plauki į stovyklą?‘ Atsakė: ‚Aš niekada apie tai nepagalvoju‘“.

238 Taigi jis tiesiog nurideno jį į vandenį, užšoko ant jo, pasakė: „O, tai bent!“ Jis pradėjo taškyti vandenį, šokinėti ir šaukti iš visų jėgų, kai jis pasroviui plaukė per bangas, ir visa kita, keliavo ant šio rašto, plaukė toliau, šaukdamas: „Aš joju ant jo! Joju ant jo!“

239 Jis pasakė, pirmas dalykas – jis atsipeikėjo, jis buvo ant grindų tiesiai kambario viduryje ir jo žmona šūkavo kartu su juo. Jis šūkavo: „Aš joju ant jo! Aš joju ant jo! Aš joju ant jo!“ Broliai!

Tautos skykla, Izraelis bunda,
Ženkla, kuriuos išpranašavo Biblija;
Pagonių dienos suskaičiuotos, apsunkintos
vargų;
„Sugrįžkite, O išsklaidytieji, pas savuosius“.

240 Ši Dievo Žodžio Žinia yra Tiesa. Gyvenu ar mirštu – aš joju ant Jos. Aš ne... Aš nesiginčiju dėl Jos. Aš nesistengiu ginčytis apie Ją. Aš tiesiog paimu Ją, ir joju ant Jos. Te pakyla kritikai. Aš išsausiu iš kiekvieno šautuvo. Vieną iš tų dienų aš ateisiu į stovyklą, jodamas ant Dievo Žodžio. Amen. Aš tikrai ten atvyksiu.

Pasimelskime.

241 Kodėl turėtumėte tempti savo nuodėmės našta? Kodėl turėtumėte būti tokios būklės, kokios jūs esate, nežinodami, kur jūs stovite, bėgiojate iš bažnyčios į bažnyčią, ir iš vienos vietos į kitą? Kodėl ši vakarą jums tiesiog nepadėjus jos ant kryžiaus, ir nejojus ant Žodžio? Kodėl jums ši vakarą tiesiog nepaėmus Dievo pažado ir neišjojus ant jo iš sumaišties į didžiulę žydrą erdvę? Nesiginčykite dėl Jo. Nesijaudinkite dėl Jo. Tiesiog tikėkite Juo, priimkite Jį. Tai Karalystė, kurios negalima pajudinti. Jokite ant Jo.

242 Jeigu jūs sergate ši vakarą, priimkite Dievo pažadą: „Aš esu Viešpats, gydantis visas tavo ligas“.

243 „Kaip aš pasveiksiu, broli Branhamai? Gydytojas sako, kad aš turiu širdies problemą, aš sergu vėžiu, aš turiu *tą, aną*, – kad ir kas tai būtų, – aš esu kurčias, nebylys. Aš aklas“, kad ir kas. Koks tai skirtumas? Tiesiog priimkite Dievo pažadą ir jokite ant jo.

244 Paimkime didelį storą pagalį ir įkalkime ją čia, ir ant jo viršaus užrašykime: „Šį vakarą buvo meldžiamasi tikėjimo malda; aš ruošiuisi joti ant jo. Biblijoje pasakyta: ‚Tikėjimo malda išgelbės sergantį, ir Dievas pakels jį. Jeigu jis nusidėjo, jam tai bus atleista‘. Aš joju ant to. Aš tikiu tuo“.

245 Jeigu jūs pasielgėte neteisingai, jeigu jūs ši vakarą esate paklydęs: „Kas slepia savo nuodėmę, tam nesiseks. Bet kas išpažįsta savo nuodėmę, sulauks pasigailėjimo“. Kodėl neišpažinus jos?

„Na, ką aš turiu daryti, broli Branhamai?“

246 Išpažinkite ją ir tuomet jokite ant to. Dievas taip pasakė. Tai iš karto patrauks jus nuo jūsų nuodėmės.

247 Ar čia ši vakarą yra asmuo, kuris niekada neturėjo pasitikėjimo Dievu dėl savo sielos išgelbėjimo, ir jūs norėtumėte, kad jus prisimintų maldoje, kai mes užbaigiame? Ar nepakeltumėte savo rankos, sakydami: „Pasimelskite už mane, broli Branhamai. Aš noriu nusimesti savo rūpesčius“. Telaimina jus Dievas. Telaimina jus Dievas. „Aš noriu nusimesti...“ Telaimina jus Dievas, ponias. „Aš noriu nusimesti savo rūpesčius“. Telaimina jus Dievas, broli. Telaimina jus Dievas ten, pone. Telaimina jus Dievas, jauna ponias. Gerai. Teisingai. Telaimina jus Dievas. „Aš noriu atiduoti savo rūpesčius Jam ir tiesiog dabar joti ant Jo pažado. Aš tikiu, kad Jis pažadėjo: ‚Kas ateis pas Mane, Aš jo neatstumsiu‘“.

248 „Ne tai, kaip aš jaučiuosi, ‚praeitą vakarą už mane meldėsi, broli Branhamai; aš nesijaučiu nė kiek geriau‘“. Tai nieko bendro su tuo neturi. Aš nejoju ant savo jausmų. Aš joju ant Jo Žodžio. Tai Jo pažadas.

249 „Broli Branhamai, aš buvau prie altoriaus keturis ar penkis kartus, bandydamas gauti Šventąją Dvasią. Aš niekada Jos negavau“.

250 Tai nieko nereiškia. Tiesiog pasilikite ant rąsto, jis nuplukdins jus tiesiai į stovyklą, į Pirmagimių stovyklą, šventųjų stovyklą. Jūs atvyksite ten. Tiesiog laikykitės ant savo rąsto, šaukite ir šūkaukite šlovę Dievui, kaip tik jūs galite. Štai tokiu būdu reikia daryti.

251 Kol mes esame palenkę savo galvas, ar jūs tikrai norite joti ant to? Tuomet, tas mažytis dalykėlis, kuris virpina jūsų širdį, ar nenorėtumėte ateiti čia, atsistoti prieš altorių minutėlei ir leisti mums pasimelsti ir uždėti ant jūsų rankas? Mums bus džiugu, jei ateisite.

252 Paimkime tą mažą dalykėlį, kuris ši vakarą apgaubė jūsų širdį ir sako: „Žinai, tu klysti. Dabar pakelkite savo ranką“. Gerai.

253 Jūs atsisėdote ant rąsto, Jo pažado rąsto; medis, kryžius, kuris buvo nukirstas. Dabar apkabinkite šį kryžių. Priekite

tiesiai čia ir sakykite: „Dabar aš ruošiuosi joti ant jo. Tiesiog dabar aš patikėsiu tuo. Aš ruošiuosi priimti tai. Aš tikiu tuo. Aš niekada nepakeisiu. Aš ruošiuosi stovėti su tuo Žodžiu, kol tai bus patvirtinta. Ir tuomet, kai tai bus patvirtinta, aš tuoj pat pasieksių kitą ir užlipsiu ant jo, ir pradėsiu joti“. Suprantate?

²⁵⁴ Ir žodis po žodžio, žingsnis po žingsnio, jūs užimsite viską, ką Dievas jums pažadėjo. „Nes viskas įmanoma“, – tam, kuris joja ant jo. Jokite ant Jo pažado, nes jis tikrai atves jus į stovyklą. Jis nuves jus į Dievo Artumą.

²⁵⁵ Ar jūs ateisite dabar, kol mes esame palenkę savo galvas? Ir paprašysiu visų, kurie norėtų atsistoti prie altoriaus, tiesiog minutėlei, maldai.

²⁵⁶ „Aš joju ant to, Viešpatie. Viešpatie, aš tikiu. Visos mano abejonės yra palaidotos šaltinyje. Viešpatie, aš ateinu. Aš tuo tikiu. Šį vakarą aš žengiu tiesiai ant Žodžio, ir aš tikėsiu tuo visa savo širdimi. Aš priimu Tave pagal Tavo Žodį“.

²⁵⁷ Viena brangi moteris stovi čia, prie altoriaus, kad—kad įrodytų Dievui, jog ji turi rimtų ketinimų. Ar jūs neateitumėte, kurie buvote palenkę savo galvas ir iškėlę rankas, ir norėjote, kad jus prisimintų maldoje? Ar ateitumėte čia? Telaimina jus Dievas. Tiesiog ateikite. Štai ir viskas. Tiesiog ateikite ir atsistokite čia. Sakykite: „Aš ruošiuosi joti ant to. Dieve, Tu pažadėjai, kažkas pasibeldė į mano širdį, ir aš tiesiog ateinu dabar, kad joti ant to. Ir aš stovėsiu tame tol, kol tai atves mane tiesiai į stovyklą. Aš ateinu tiesiai į Aukščiausiojo šventųjų stovyklą“. Telaimina jus Dievas. Tai gerai. Ateikite tiesiog dabar, jūs, kurie norite joti ant to. Tiesiog taip, kokie jūs esate: „Tiesiog toks, koks esu, be jokio pasiteisinimo“.

²⁵⁸ Prisiminkite. Jūs klausiate: „Ar tai medis?“ Taip. Kartą buvo nukirstas medis ir jis vėl buvo iškeltas Kalvarijoje. Tiesiog šokinėkite šį vakarą ant to medžio, su Dievo pažadais, Žodžiu, kuris kabojo ant medžio.

²⁵⁹ Aš joju ant to. Aš patikėsiu tuo, visa savo širdimi. Aš noriu padaryti tai – ateiti čia ir paspausti rankas savo broliams.

²⁶⁰ Telaimina jus Dievas už jūsų drąsų elgesį. Aš noriu, kad jūs pasiliktumėte čia, tiesiog minutėlei, kol mes melsimės. Telaimina jus Dievas, mano broli. Mano brangi sese, telaimina jus Dievas. Viešpats Jėzus...? . . . Telaimina jus Dievas, mano broli. Telaimina jus Dievas, sese. „Vesk mane“. Ves jus per upę.

²⁶¹ Atminkite, kaip Kristaus tarnas, aš esu atsakingas už Žodžio pamokslavimą. Aš esu atsakingas už savo liudijimą. Ir, stovėdamas čia šį vakarą . . .

²⁶² Ir žmogus penkiasdešimt penkerių ar penkiasdešimt trejų metų amžiaus, balandį bus penkiasdešimt keturi, stovėdamas čia ir žinodamas tai, kad net ir šis paskutinis regėjimas, tai gali būti mano paskutinės kelios dienos žemėje. Aš—aš galbūt

po kelių dienų paliksiu jus. Aš nežinau, ką tai reiškia. Tiesiog paklauskite garsajuostės ir padarykite savo išvadą. Aš nežinau, ką tai reiškia. Ar aš stovėčiau čia pusiaukeleje, tikėdamas, kad galbūt tai mano paskutiniai pamokslai, kuriuos kada nors esu pamokslavęs, yra tiesiog čia, Fenikse, ar sakyčiau kažką, kas buvo neteisinga, žinodamas, kad mano kelionės tikslas yra anapus, ir aš būsiu teisiamas pagal savo žodžius?

²⁶³ Mano broliai, leiskite man pasakyti jums tai, ir mano seserims. Jūs buvote susirinkimuose. Jūs žinote kas yra išvalgumas ir kiti dalykai. Ar kada nors esu jums ką nors sakęs Viešpaties Vardu, bet tai, kas išsipildė? Aš paklausiu bet kurio. Ne, pone. Visame pasaulyje, ir tūkstančiai regėjimų, niekada nėra buvę. Ir ši vakarą aš sakau jums tiesą, Jėzaus Kristaus Kraujo visiškai pakanka, kad tai nuvalytų kiekvieną dėmę, ir taip bus.

Yra šaltinis, pripildytas Krauju, (Ir dabar jūs stovite prie Jo.)

Paimtas iš Emanuelio venų, (Vienintelis tikras dalykas, kuris liko žemėje.)

Kur nusidėjėliai panirę į srovę,

Praranda visas savo kaltės dėmes.

²⁶⁴ Norėčiau paklausti šių tarnautojų, ir brolių, ar jūs galėtumėte ateiti čia tarp šių žmonių. Kas tik yra... Ar tokiu būdu jūs kviečiate tarnautojus melstis už žmones? Visi čia esantys tarnautojai, kurie nori ir yra suinteresuoti regėti išgelbėtas sielas, ateikite čia ir atsistokite kaip maldos grupė, kur mes galime susijungti, atsiriboti nuo viso kito ir atsiskirti. Tai vyrai ir moterys, kurie šį vakarą užantspauduoja savo paskirties vietą, Jėzaus Kristaus Krauju, priimdami Jį pagal Jo Žodį, jodami tiesiai į Jo Artumą ant Jo Žodžio, ir sakydami: „Štai aš, Viešpatie. Aš neturiu ką pasiūlyti, tik save, ir paimk mane“. Ar galite ateiti ir atsistoti su jais, jeigu norite? Bet kas, kuris panorės, ateikite ir atsistokite. Telaimina jus Dievas, mano broliai. Tai labai puiku. Man patinka matyti šaunius vyrus, kuriems rūpi sielos. Aš manau, mano broliai, tai nuostabu. Ateikite tiesiai čia. Tai gerai. Sustokite aplink. Tiesiog dabar. . .

²⁶⁵ Jeigu pianistė imsis muzikos, jeigu ji panorės, sudainuokime šį himną dabar, švelniai, ramiai, pagarbiai.

²⁶⁶ Mes ateiname ne prie kažko mistinio. Mes ateiname ne prie kažko, kas yra tik apsimestinis tikėjimas. Bet mes įeiname į Dievo Artumą, visagalio Jehovos Dievo, Kuris pažadėjo, kad: „Kur du ar trys yra susirinę Mano Vardu, ten Aš esu jų tarpe“. Kalbėkitės su Juo, kaip jūs kalbėtumėtės su savo draugu, sakykite: „Viešpatie, aš atsiprašau. Aš nusidėjau“. Ir mes ruošiamės dainuoti.

Yra Šaltinis, kuris pripildytas Krauju,
Paimtu iš Emanuelio venų,

Kur nusidėjėliai panirę į Srovę,
Praranda visas savo kaltės dėmes.

Tas mirštantis vagis džiaugėsi matydamas
Tą Šaltinį savo dieną;
Ten galiu ir aš, būdamas nedoras kaip jis,
Nuplauti visas savo nuodėmes.

Nuo tada, kai tikėjimu pamačiau tą Srovę,
Tekančią Tavo žaizdomis,
Atperkančioji meilė buvo mano giesmė,
Ir bus iki pat mano mirties.

²⁶⁷ Tiesiog dabar būkite labai maži. Jūs esate niekas. Visi mes esame niekas. Ir tiesiog nuoširdžiai dabar, iš visos savo širdies, tiesiog palenkite savo širdis ir galvas, visur, visame pastate.

²⁶⁸ Mūsų Dangiškasis Tėve, aš žinau, kad Tavo Žodžiai yra tokie teisingi. Jie negali nuvilti. Jie yra Dievo Žodis. Jie yra Dievas. Ir Tu pasakei: „Tas, kuris ateina pas Mane, Aš jokiū būdu neatmesiu“. Ir šie vyrai ir moterys, pripažinę savo kaltę, žinodami, kad jie yra neteisūs, jie išėjo į priekį šį vakarą, Viešpatie, kad išpažintų, jog jie yra neteisūs, žinodami, kad jie buvo paskatinti kažkoko vidinio impulso, kuris—kuris liepė jiems ateiti prie Šaltinio. Ir štai jie stovi, palenkę galvas ir širdis tam, kad atsigerti Gyvybės Vandens, nemokamai, kuris buvo Dievo pažadėtas. Priimk juos, Tėve, į Savo Karalystę. Jie yra Tavo.

²⁶⁹ Tu pasakei: „Niekas negali ateiti pas Mane, jei pirma Mano Tėvas jo nepatrauks. Ir visi, kuriuos Tėvas Man davė, ateis pas Mane“. Ir tai parodo, kad Dievas atidavė juos Kristui kaip meilės dovaną. Ir štai jie stovi, Viešpatie. „Joks žmogus negali išplėsti jų iš Mano rankų“. Ir aš meldžiu, Dieve, kad Tu apsaugotum juos šį vakarą, kai jie stovi čia, ir suteik jiems Šventosios Dvasios krikštą, kol jie yra čia, prie altoriaus.

²⁷⁰ Te dabar didinga Kristaus jėga taip pripildo jų gyvenimus! Jie atliko savo išpažintį. Jie išėjo į priekį. Tu pasakei: „Tas, kuris išpažins Mane žmonių akivaizdoje, Aš išpažinsiu jį prieš Savo Tėvą ir šventus Angelus“. Mes žinome, kad šis darbas yra atliktas.

²⁷¹ Dabar, Viešpatie, užantspauduok juos į Karalystę, pažadėtąją Šventąją Dvasia. Suteik tai, Viešpatie. Išliek ant jų Savo Dvasią, ir pripildyk juos gyvojo Dievo Dvasia, kad jie būtų gyvi Dievo Karalystės liudytojais per visas savo gyvenimo dienas.

²⁷² Dabar tegul auditorija atsistoja. Visi dabar maldoje. Mes melsimės, kad šie . . .

²⁷³ Taigi, kiekvienas iš jūsų, kurie atėjote čia šį vakarą, jausdami, kad jūsų širdyje yra nuodėmė, dabar jūs nieko negalite padaryti, tik tikėti tuo. Šventoji . . . Jūs priimkite *Tai* tikėjimu. Tai yra tikėjimas, kurį jūs priimate. Jėzus pasakė: „Niekas negali

ateiti pas Mane, jeigu Mano Tėvas pirma jo nepatrauks. Ir visi, kurie ateina pas Mane“, - Jis priims juos. Jis nieko kito negali padaryti, nes Jis pažadėjo tai. Suprantate? Nepasikliaukite pojūčiais. Pasikliaukite Jo Žodžiu. Suprantate? Taip pasakė Žodis.

²⁷⁴ „Tas, kuris klauso Mano Žodžių ir tiki Tą, kuris Mane siuntė, turi, - esamasis laikas, - amžiną Gyvenimą, ir nepateks į Teismą, bet yra perėjęs iš mirties į Gyvenimą“. Šventoji Dvasia yra išgyvenimas, kai esi pripildytas ir apdovanotas jėga tarnavimui. Bet išpažinimas ir Kristaus priėmimas - tai turėti tikėjimą ir atlikti savo išpažinimą, ir jaustis laisvu, kad Dievas atleido jums jūsų nuodėmes.

²⁷⁵ Ir remdamasis Savo Žodžiu, Jis pasakė: „Niekas negali ateiti, jeigu Mano Tėvas pirma nepatrauks jo“. Suprantate? Taigi, pirma, Dievas pritraukė jus. „Ir to, kuris ateis pas Mane, Aš jo neišvarysiu“. Suprantate? Suprantate? Jūs—jūs gavote tai. Vienintelis dalykas, jūs turite . . .

²⁷⁶ Jis—Jis mirė už jus. Jūsų nuodėmės buvo atleistos, prieš devyniolika šimtų metų. Jūs tiesiog ateinate dabar priimti tai, ką Jis padarė dėl jūsų. Suprantate? Ir, ar jūs tikite, kad Jis mirė už jūsų nuodėmes? Ar jūs priimsite Jį kaip savo sutaikinimą? Kitaip tariant, jūs priimkite Jį, nes Jis prisiėmė jūsų nuodėmes.

²⁷⁷ Ar jūs džiaugsitės ir dėkosite Jam, kad prisiėmė jūsų nuodėmes? Jūs tikite, kad Jis tai padarė? Tuomet tiesiog pakelkite savo ranką, pasakykite: „Aš tikiu, kad Jis paima mano nuodėmę, - amen, - paima mano nuodėmę“. Gerai.

²⁷⁸ Taigi, dabar jūs esate kandidatas Šventosios Dvasios krikštui.

²⁷⁹ Jeigu jūs negavote krikščioniško krikšto, vienas iš šių vyrų čia, pasirūpins, kad jūs gautumėte krikščionišką krikštą.

²⁸⁰ Bet dabar: „Kol Petras kalbėjo šiuos žodžius, - dar prieš tai, kai jie buvo pakrikštyti, - kol Petras kalbėjo šiuos žodžius, Šventoji Dvasia nužengė ant jų“. Kodėl? Jie visi buvo laukime. Dabar jūs esate laukime. Jūs dabar norite Kažko, kas—kas užantspauduotų jus į Dievo Karalystę, Kažko, kas būtų jums realu. Jūs norite gau- . . . Argi jūs nenorite gauti Šventąją Dvasią, kiekvienas iš jūsų? Argi jūs nenorite Jos? Žinoma, jūs norite. Tai jūsų išsilaikymo jėga. Suprantate?

Jie buvo susirinkę viršutiniame kambaryje,
Meldėsi Jo Vardu, . . .
Pakrikštyti Šventąja Dvasia,
Ir atėjo jėga tarnavimui.

²⁸¹ Suprantate? O, štai ko jūs dabar norite. Ir jūs galite turėti tai, tiesiog dabar. Tai dėl jūsų, tiesiog dabar.

²⁸² Taigi, broliai, ateikite. Dabar visi, uždėkime savo rankas ant šių brolių, ir melskimės, kad jie gautų Šventąją Dvasią. Prieikite broliai. Ateikite.

²⁸³ Taigi, visas susirinkimas, pakelkite dabar savo rankas, visi! . . . ? . . .

²⁸⁴ Mūsų Dangiškasis Tėve, Viešpaties Jėzaus Kristaus Vardu, pripildyk kiekvieną širdį čia, Šventosios Dvasios krikštu.

²⁸⁵ Priimkite Šventąją Dvasią. Priimkite Šventąją Dvasią, šie žmonės čia, kurie stovi ir laukia Dievo Artumo ir jėgos, kad pripildytų jų gyvenimus. 🕊

63-0114 Trimitas Skleidžia Neaiškų Garsą
Krikščionių Asamblėja
Feniksas, Arizonos JAV

LITHUANIAN

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Autorinių teisių pranešimas

Visos teisės išsaugotos. Ši knyga gali būti atspausdinta namų spausdintuvu, asmeniniam naudojimui arba nemokamai duota kaip priemonė skleisti Jėzaus Kristaus Evangeliją. Ši knyga negali būti parduodama, spausdinama dideliu mastu, skelbiama interneto svetainėje, laikoma paieškų sistemoje, išverčiama į kitas kalbas, ar naudojama norint gauti lėšų, be akivaizdaus „Voice Of God“ Įrašų® rašytinio leidimo.

Norint gauti daugiau informacijos ar norint gauti kitos turimos medžiagos, prašome kreiptis į:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org